THE GOSPEL ACCORDING TO MARK
മർക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം

സ്നാപക യോഹന്നാൻ വഴിയൊരുക്കുന്നു.

1 ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷം ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നു:
2 "ഞാൻ നിനക്ക് മുമ്പായി എന്റെ ദൂതനെ
അയയ്ക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ
വഴി ഒരുക്കും. 3 കർത്താവിന്റെ
വഴി ഒരുക്കുവിൻ, അവന്റെ പാത
നിരപ്പാക്കുവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ
വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം"
എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
4 യോഹന്നാൻ വന്നു മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചും പാപമോചനത്തിനായുള്ള
മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു.
5 അവന്റെ അടുക്കൽ യെഹൂദ്യദേശം ഒക്കെയും
യെരൂശലേമ്യർ എല്ലാവരും വന്നു തങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ
അവനാൽ സ്നാനം ഏറ്റു. 6 യോഹന്നാനോ
ഒട്ടക രോമംകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും അരയിൽ
തോൽ വാറും ധരിച്ചും വെട്ടുക്കിളിയും
കാട്ടുതേനും ഭക്ഷിച്ചും പോന്നു. 7 "എന്നിലും
ബലമേറിയവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു;

അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറ് കുനിഞ്ഞഴിക്കുവാൻ
ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. 8 ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; അവനോ നിങ്ങളെ
പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും" എന്നു
അവൻ പ്രസംഗിച്ചു.

യേശുവിന്റെ സ്നാനവും പരീക്ഷയും.

9 ആ കാലത്ത് യേശു ഗലീലയിലെ
നസറെത്തിൽ നിന്നു വന്നു യോഹന്നാനാൽ
യോർദ്ദാനിൽ സ്നാനം ഏറ്റു. 10 വെള്ളത്തിൽ
നിന്നു കയറിയ ഉടനെ ആകാശം പിളരുന്നതും
ആത്മാവ് പ്രാവുപോലെ തന്റെമേൽ വരുന്നതും
കണ്ട്. 11 നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.
12 ആത്മാവ് ഉടനെ അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്ക്
പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 13 അവിടെ അവൻ
സാത്താനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, നാല്പതു
ദിവസം മരുഭൂമിയിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു; ദൂതന്മാർ അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു
പോന്നു.

യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭം.

14 എന്നാൽ യോഹന്നാൻ തടവിൽ
ആയശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ ചെന്ന്
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു: 15 "കാലം
തികഞ്ഞു, ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു;
മാനസാന്തരപ്പെട്ട് സുവിശേഷത്തിൽ
വിശ്വസിപ്പിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ശിഷ്യന്മാരെ വിളിക്കുന്നു.

16 അവൻ ഗലീലക്കടല്പുറത്ത് നടക്കുമ്പോൾ
ശീമോനും അവന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസും കടലിൽ വല വീശുന്നത് കണ്ട്;
അവർ മീൻ പിടിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. 17 യേശു
അവരോട്: “എന്നെ അനുഗമിക്കുവിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും”
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവർ വല
വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 19 യേശു
അവിടെ നിന്നു അല്പം മുന്നോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ
സെബെദിയുടെ മകനായ യാക്കോബും അവന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാനും പടകിൽ ഇരുന്നു
വല നന്നാക്കുന്നത് കണ്ട്. 20 അവൻ ഉടനെ
അവരെയും വിളിച്ചു; അവർ തങ്ങളുടെ അപ്പനായ
സെബെദിയെ കൂലിക്കാരോടുകൂടെ പടകിൽ വിട്ടു
അവനെ അനുഗമിച്ചു.

അശുദ്ധാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുന്നു.

21 അവർ കഫർന്നഹൂമിലേക്ക് പോയി;
ശബ്ബത്ത് ദിവസത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്ന്
ഉപദേശിച്ചു. 22 അവന്റെ ഉപദേശത്തിങ്കൽ അവർ
വിസ്മയിച്ചു; അവൻ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെയല്ല,
അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ അവരെ
ഉപദേശിച്ചത്. 23 അവരുടെ പള്ളിയിൽ
അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ നിലവിളിച്ച്: 24 “നസറായനായ യേശുവേ,
ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്ത്? ഞങ്ങളെ
നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നുവോ? നീ ആർ എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ
തന്നേ” എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അതിനെ
ശാസിച്ചു: മിണ്ടരുത്; അവനെ വിട്ടുപോ എന്നു

പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ അശുദ്ധാത്മാവ് അവനെ
തള്ളിയിട്ട് ഇഴച്ച്, ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു അവനെ
വിട്ടു പോയി. 27 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ട്:
“ഇതെന്ത്? അധികാരത്തോടെയുള്ള ഒരു പുതിയ
ഉപദേശം! അവൻ അശുദ്ധാത്മാക്കളോടുപോലും
കല്പിക്കുന്നു; അവ അവനെ അനുസരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ
വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 28 അവന്റെ ശ്രുതി
വേഗത്തിൽ ഗലീല നാടെങ്ങും പരന്നു.

യേശു അനേകരെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

29 അവർ പള്ളിയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ
യാക്കോബും യോഹന്നാനുമായി ശിമോന്റെയും
അന്ത്രെയാസിന്റെയും വീട്ടിൽ വന്നു. 30 അവിടെ
ശിമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മ പനിപിടിച്ച് കിടന്നിരുന്നു;
അവർ ഉടനെ അവളെക്കുറിച്ച് അവനോട്
പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അടുത്തു ചെന്ന് അവളെ
കൈക്കുപിടിച്ച് എഴുന്നേല്പിച്ചു; പനി അവളെ
വിട്ടുമാറി, അവൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.
32 വൈകുന്നേരം സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചശേഷം
അവർ സകലവിധ ദീനക്കാരെയും
ഭൂതഗ്രസ്തരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 33 പട്ടണം ഒക്കെയും വാതിൽക്കൽ
വന്നു കൂടിയിരുന്നു. 34 നാനാവ്യാധികളാൽ
വലഞ്ഞിരുന്ന അനേകരെ അവൻ സൌഖ്യമാക്കി,
അനേകം ഭൂതങ്ങളെയും പുറത്താക്കി;
ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അറിയുകകൊണ്ട് അവയെ
സംസാരിപ്പാൻ അവൻ സമ്മതിച്ചില്ല.

യേശു തനിച്ചുപോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

35 അവൻ അതികാലത്ത്, ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾതന്നെ
എഴുന്നേറ്റ് പുറപ്പെട്ടു ഒരു നിർജ്ജനസ്ഥലത്ത്
ചെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. 36 ശിമോനും
കൂടെയുള്ളവരും അവനെ അന്വേഷിച്ചു ചെന്ന്,
37 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: “എല്ലാവരും നിന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അവൻ
അവരോട്: “ഞാൻ ചുറ്റുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലും
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന് നാം അവിടേക്ക് പോക;
ഇതിനായിട്ടല്ലോ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്”
എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിൽ
ഒക്കെയും അവരുടെ പള്ളികളിൽ ചെന്ന്
പ്രസംഗിക്കുകയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും
ചെയ്തു.

യേശു കുഷ്ഠരോഗിയെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

40 ഒരു കുഷ്ഠരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
മുട്ടുകുത്തി: “നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ
ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും” എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
41 യേശു മനസ്സലിഞ്ഞ് കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു:
42 “മനസ്സുണ്ട്, ശുദ്ധമാക” എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ
കുഷ്ഠം അവനെ വിട്ടുമാറി അവന് ശുദ്ധിവന്നു.
43 യേശു അവനെ കർശനമായി താക്കീത്
ചെയ്തു: 44 “നോക്കൂ, ആരോടും ഒന്നും പറയരുത്;
എന്നാൽ ചെന്ന് പുരോഹിതന് നിന്നെത്തന്നെ
കാണിച്ചു, നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന് വേണ്ടി
മോശെ കല്പിച്ചത് അവർക്ക് സാക്ഷ്യത്തിനായി
അർപ്പിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു.
45 അവനോ പുറപ്പെട്ടു ഈ കാര്യം അനേകരോട്
ഘോഷിക്കുവാനും വളരെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും
തുടങ്ങി; തന്മൂലം യേശുവിനു പരസ്യമായി

പട്ടണത്തിൽ കടക്കുവാൻ കഴിയായ്കകൊണ്ട്
അവൻ പുറത്തു നിർജ്ജനസ്ഥലങ്ങളിൽ
പാർത്തു; എല്ലായിടത്തു നിന്നും ആളുകൾ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടി.

2. അദ്ധ്യായം.

യേശു പക്ഷവാതക്കാരനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

1 ചില ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ
പിന്നെയും കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്ന്; അവൻ
വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്ന് ശ്രുതിയായി. 2 ഉടനെ
വാതിൽക്കൽപോലും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം
പലരും വന്നു കൂടി, അവൻ അവരോട്
ദൈവവചനം പ്രസ്താവിച്ചു. 3 അപ്പോൾ
ചിലർ ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെയുംകൊണ്ട്
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; നാല് ആളുകൾ
അവനെ ചുമന്നിരുന്നു. 4 ജനക്കൂട്ടം നിമിത്തം
സമീപിച്ചുകൂടായ്കയാൽ യേശു ഇരുന്ന
സ്ഥലത്തിന്റെ മേൽക്കൂര പൊളിച്ച് തുറന്നു,
ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി, പക്ഷവാതക്കാരനെ
കിടക്കയോടെ താഴോട്ടിറക്കി വെച്ച്.
5 യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട്
പക്ഷവാതക്കാരനോട്: "മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അവിടെ ചില ശാസ്ത്രിമാർ ഇരുന്നിരുന്നു:
"ഈ മനുഷ്യന് എങ്ങനെ ഇപ്രകാരം പറയുവാൻ
കഴിയും? ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു!
7 ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ
മോചിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആര്" എന്നു
ഹൃദയത്തിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെ
അവർ ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നത് യേശു ഉടനെ

ആത്മാവിൽ ഗ്രഹിച്ചു അവരോട്: “നിങ്ങൾ
ഹൃദയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നത് എന്ത്?
9 പക്ഷവാതക്കാരനോട് ‘നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ,
എഴുന്നേറ്റ് കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക’ എന്നു
പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എളുപ്പം” എന്നു
ചോദിച്ചു. 10 “എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ
മോചിക്കുവാൻ മനുഷ്യപുത്രന് അധികാരം ഉണ്ട്
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്” — അവൻ
പക്ഷവാതക്കാരനോട്: 11 “എഴുന്നേറ്റ് കിടക്ക
എടുത്തു വീട്ടിലേക്ക് പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോട്
പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ഉടനെ അവൻ
എഴുന്നേറ്റ് കിടക്ക എടുത്തു എല്ലാവരും കാൺകെ
പുറപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു:
ഞങ്ങൾ ഇതുപോലെ ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

ലേവിയെ വിളിക്കുന്നു.

13 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെ ചെന്നു;
പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. 14 പിന്നെ അവൻ
കടന്നു പോകുമ്പോൾ അല്ഫായിയുടെ മകനായ
ലേവി ചുങ്കസ്ഥലത്ത് ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട്: “എന്നെ
അനുഗമിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റ്
യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു.

15 യേശു ലേവിയുടെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പല ചുങ്കക്കാരും
പാപികളും യേശുവിനോടും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടി പന്തിയിൽ ഇരുന്നു; അവനെ
അനുഗമിച്ചുവന്നവർ അനേകർ ആയിരുന്നു.

16 അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും
കൂടെ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രിമാർ
കണ്ടിട്ട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്: അവൻ
ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ തിന്നു
കുടിക്കുന്നതെന്ത് ? എന്നു ചോദിച്ചു. 17 യേശു
അത് കേട്ട് അവരോട്: രോഗികൾക്കല്ലാതെ
ആരോഗ്യമുള്ളവർക്ക് വൈദ്യനെക്കൊണ്ട്
ആവശ്യമില്ല; ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല,
പാപികളെ അത്രേ വിളിക്കുവാൻ വന്നത് എന്നു
പറഞ്ഞു.

ഉപവാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കം.

18 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പരീശന്മാരും
ഉപവസിക്കുക പതിവായിരുന്നു; അവർ വന്നു
അവനോട്: യോഹന്നാന്റെയും പരീശന്മാരുടെയും
ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതെന്ത് എന്നു
ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്:
“മണവാളൻ കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ തോഴ്മക്കാർക്ക്
ഉപവസിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? മണവാളൻ
കൂടെ ഇരിക്കുംകാലത്തോളം അവർക്ക്
ഉപവസിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. 20 എന്നാൽ
മണവാളൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന കാലം
വരും; ആ നാളുകളിൽ അവർ ഉപവസിക്കും.
21 പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ പുതിയതുണിക്കഷണം
ആരും ചേർത്ത് തുന്നുമാറില്ല; തുന്നിയാൽ
ചേർത്ത പുതിയ കഷണം പഴയതിൽ നിന്നു
വലിഞ്ഞിട്ട് കീറൽ ഏറ്റവും വല്ലാതെ ആകും.
22 ആരും പുതിയ വീഞ്ഞ് പഴയ തുരുത്തിയിൽ

പകർന്നു വെയ്ക്കുമാറില്ല; വെച്ചാൽ പുതുവീഞ്ഞ് തുരുത്തിയെ പൊളിക്കും; വീഞ്ഞ് ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തി നശിച്ചുപോകും; പുതിയ വീഞ്ഞ് പുതിയ തുരുത്തിയിലത്രേ പകർന്നു വെയ്ക്കേണ്ടത്."

മനുഷ്യപുത്രൻ ശബത്തിനും കർത്താവ്.

23 യേശു ശബ്ബത്തിൽ ഒരു വയലിൽകൂടി
കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
വഴി നടക്കയിൽ കതിർ പറിച്ചു തിന്നുതുടങ്ങി.
24 പരീശന്മാർ അവനോട്: നോക്കൂ, ഇവർ
ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തത് ചെയ്യുന്നതെന്ത്
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവൻ അവരോട്: ദാവീദ്,
തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും മുട്ടുണ്ടാകുകയും
വിശക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്ത്?
26 അവൻ അബ്യാഥാർമഹാപുരോഹിതന്റെ
കാലത്ത് ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്ന്,
പുരോഹിതന്മാർക്കല്ലാതെ ആർക്കും
തിന്മാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം തിന്നു,
കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ
ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
27 പിന്നെ യേശു അവരോട്: മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത്
നിമിത്തമല്ല; ശബ്ബത്ത് മനുഷ്യൻ നിമിത്തമത്രേ
ഉണ്ടായത്; 28 അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യപുത്രൻ
ശബ്ബത്തിനും കർത്താവ് ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

3. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശബത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

1 യേശു പിന്നെയും പള്ളിയിൽ ചെന്ന്: അവിടെ
വരണ്ട കയ്യുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

2 അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിനുള്ള
ഒരു കാരണത്തിനുവേണ്ടി ശബ്ബത്തിൽ അവനെ
സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
3 വരണ്ട കയ്യുള്ള മനുഷ്യനോടു അവൻ: എഴുന്നേറ്റ്
നടുവിൽ നില്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 4 പിന്നെ
അവരോട്: “ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്കയോ,
തിന്മചെയ്കയോ, ജീവനെ രക്ഷിയ്ക്കുകയോ,
കൊല്ലുകയോ, ഏത് വിഹിതം?” എന്നു
ചോദിച്ചു. അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. 5 അവരുടെ
ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അവൻ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ട്
കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും നോക്കി, ആ
മനുഷ്യനോടു: “കൈ നീട്ടുക” എന്നു പറഞ്ഞു:
അവൻ നീട്ടി, അവന്റെ കൈ സൗഖ്യമായി.
6 ഉടനെ പരീശന്മാർ പുറപ്പെട്ടു, ഹെരോദ്യരുമായി
കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി, അവനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്
അവന് വിരോധമായി ആലോചന കഴിച്ചു.

യേശു അനേകരെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

7 യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി കടൽത്തീരത്തേക്ക്
പോയി; ഗലീലയിൽനിന്ന് വലിയൊരു പുരുഷാരം
അവനെ അനുഗമിച്ചു; 8 യെഹൂദ്യയിൽ
നിന്നും യെരൂശലേമിൽനിന്നും ഏദോമിൽ
നിന്നും യോർദ്ദാനക്കരെനിന്നും സോരിന്റെയും
സിദോന്റെയും ചുറ്റുപാടിൽനിന്നും വലിയൊരു
കൂട്ടം അവൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും കേട്ടിട്ട്
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 9 പുരുഷാരം തന്നെ
ഞെരുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെ നിമിത്തം
ഒരു പടക് തനിക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കി നിർത്തുവാൻ
അവൻ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു. 10 അവൻ
അനേകരെ സൌഖ്യമാക്കുകയാൽ ബാധകൾ

ഉള്ളവർ ഒക്കെയും അവനെ തൊടേണ്ടതിന്
തിക്കിത്തിരക്കി വന്നു. 11 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ
അവനെ കാണുമ്പോൾ ഒക്കെയും അവന്റെ
മുമ്പിൽ വീണു; “നീ ദൈവപുത്രൻ” എന്നു
നിലവിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. 12 തന്നെ
പ്രസിദ്ധമാക്കരുതെന്ന് അവൻ അവരോട്
കർശനമായി കല്പിച്ചുപോന്നു.

പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

13 പിന്നെ അവൻ മലയിൽ കയറി
തനിക്കു ബോധിച്ചവരെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചു; അവർ അവന്റെ അരികെ
വന്നു. 14 അവൻ പന്ത്രണ്ടുപേരെ നിയമിച്ച്
അവർക്ക് അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നു
പേരു നൽകി, തന്നോടുകൂടെ ഇരിപ്പാനും
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന് അയക്കുവാനും
15 ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കേണ്ടതിന് അധികാരം
ഉണ്ടാകുവാനും അവരെ നിയമിച്ചു; 16 ശിമോന്
പത്രൊസ് എന്നു പേരിട്ടു; 17 സെബെദിയുടെ
മക്കളായ യാക്കോബ്, അവന്റെ സഹോദരനായ
യോഹന്നാൻ എന്നിവർക്ക് ഇടിമക്കൾ
എന്നർത്ഥമുള്ള ബൊവനേർഗ്ഗസ് എന്നു
പേരിട്ടു — 18 അന്ത്രെയാസ്, ഫിലിപ്പൊസ്,
ബർത്തൊലൊമായി, മത്തായി, തോമസ്,
അല്ഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബ്,
തദ്ദായി, എരുവുകാരനായ ശിമോൻ, 19 തന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഈസ്കര്യോത്ത് യൂദാ
എന്നിവരെ തന്നേ.

യേശുവും ബെയെത്സെബൂലും

20 പിന്നീട് അവൻ വീട്ടിൽ വന്നു; അവർക്ക്
ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻപോലും കഴിയാതവണ്ണം

പുരുഷാരം പിന്നെയും തിങ്ങി കൂടി വന്നു.
21 അവന്റെ കുടുംബക്കാർ അത് കേട്ട്, "അവന്
ബുദ്ധിഭ്രമം ഉണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
പിടിപ്പാൻ വന്നു. 22 യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വന്ന
ശാസ്ത്രിമാരും: അവന് ബെയെത്സെബൂൽ
ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു, ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെകൊണ്ട്
അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു
ഉപമകളാൽ അവരോട് പറഞ്ഞത്: "സാത്താന്
സാത്താനെ എങ്ങനെ പുറത്താക്കുവാൻ
കഴിയും? 24 ഒരു രാജ്യം തന്നിൽതന്നേ
ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിനു നിലനില്പാൻ
കഴിയുകയില്ല. 25 ഒരു വീട് തന്നിൽതന്നേ
ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ വീടിന് നിലനില്പാൻ
കഴിയുകയില്ല. 26 സാത്താൻ തന്നോടുതന്നെ
എതിർത്ത് ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ അവന് നിലനില്പാൻ
കഴിവില്ല; അവന്റെ അവസാനം വന്നു. 27 ഒരു
ബലവാനെ പിടിച്ചുകെട്ടീട്ടല്ലാതെ അവന്റെ വീട്ടിൽ
കടന്നു വസ്തുവകകൾ കവർന്നെടുക്കുവാൻ
ആർക്കും കഴിയുകയില്ല; പിടിച്ച് കെട്ടിയാൽ
പിന്നെ അവന്റെ വീട് കവർച്ച ചെയ്യാം.
28 മനുഷ്യരോടു സകല പാപങ്ങളും അവർ ദുഷിച്ചു
പറയുന്ന സകല ദൂഷണങ്ങളും ക്ഷമിയ്ക്കും;
29 എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ ദൂഷണം
പറയുന്നവനോ ഒരുനാളും ക്ഷമ കിട്ടാതെ
നിത്യശിക്ഷയ്ക്ക് യോഗ്യനാകും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു." 30 തനിക്ക്
ഒരു അശുദ്ധാത്മാവ് ഉണ്ട് എന്നു അവർ
പറഞ്ഞിരുന്നതിനാലാണ് യേശു ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞത്.

യേശുവിന്റെ അമ്മയും സഹോദരങ്ങളും.

31 അനന്തരം അവന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും വന്നു പുറത്തു നിന്നു അവനെ
വിളിക്കുവാൻ ആളയച്ച്. 32 പുരുഷാരം അവന്റെ
ചുറ്റും ഇരുന്നിരുന്നു; അവർ അവനോട്: നിന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും പുറത്തു നിന്നു നിന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൻ
അവരോട്: എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
ആർ എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ചുറ്റിലും ഇരിക്കുന്നവരെ
നോക്കിക്കൊണ്ട്: 34 "എന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും ഇതാ. 35 ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്യുന്നവൻ തന്നേ എന്റെ സഹോദരനും
സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

4. അദ്ധ്യായം.

വിത്തുവിതക്കാരന്റെ ഉപമ.

1 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെവച്ച്
ഉപദേശിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഏറ്റവും
വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
കൂടുകകൊണ്ട് അവൻ ഒരു പടകിൽ കയറി; പടക്
കടലിലേക്ക് നീക്കി അതിൽ ഇരുന്നു; പുരുഷാരം
ഒക്കെയും കടലരികെ കരയിൽ ആയിരുന്നു.
2 അവൻ ഉപമകളാൽ അവരെ പലതും
ഉപദേശിച്ചു, ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ അവരോട്
പറഞ്ഞത്: 3 "കേൾക്കുവിൻ; വിതയ്ക്കുന്നവൻ
വിതയ്ക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. 4 വിതയ്ക്കുമ്പോൾ
ചില വിത്തുകൾ വഴിയിൽ വീണു; പറവകൾ വന്നു
അത് തിന്നുകളഞ്ഞു. 5 മറ്റു ചില വിത്തുകൾ

പാറസ്ഥലത്ത് ഏറെ മണ്ണില്ലാത്തേടത്തു വീണു; മണ്ണിന് താഴ്ച ഇല്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ മുളച്ചുപൊങ്ങി.
6 സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ ചൂട് തട്ടി, വേരില്ലായ്കകൊണ്ട് ഉണങ്ങിപ്പോയി.
7 മറ്റു ചില വിത്തുകൾ മുൾച്ചെടികൾക്കിടയിൽ വീണു; മുൾച്ചെടി വളർന്ന് അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു; അത് വിളഞ്ഞതുമില്ല.
8 മറ്റു ചില വിത്തുകൾ നല്ല മണ്ണിൽ വീണു മുളച്ചു വളർന്ന് ഫലം കൊടുത്തു; ആ വിത്തുകളിൽ ചിലത് മുപ്പതും ചിലത് അറുപതും ചിലത് നൂറും മേനിയും വിളഞ്ഞു.
9 കേൾക്കുവാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ” എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം യേശു തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവനോടുകൂടെയുള്ളവർ പന്തിരുവരുമായി ആ ഉപമകളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു.
11 അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞത്: “ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മം നിങ്ങൾക്ക് നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പുറത്തുള്ളവർക്കോ സകലവും ഉപമകളാൽ ലഭിക്കുന്നു.
12 അവർ മനം തിരിയാതെയും അവരോട് ക്ഷമിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ കണ്ടിട്ടും അറിയാതിരിക്കുവാനും കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും ഇട വരും.”
13 പിന്നെ അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞത്: “ഈ ഉപമ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെ മറ്റെ ഉപമകൾ ഒക്കെയും എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും?
14 വിതയ്ക്കുന്നവൻ വചനം വിതയ്ക്കുന്നു.
15 വചനം വിതച്ചിട്ട് വഴിയരികെ വീണത്, കേട്ട ഉടനെ സാത്താൻ വന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ട വചനം എടുത്തുകളയുന്നതാകുന്നു.
16 പാറസ്ഥലത്ത്

വിതച്ചത്; വചനം കേട്ട ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവർ; 17 എങ്കിലും അവർ
ഉള്ളിൽ വേരില്ലാത്തതിനാൽ അല്പസമയത്തേക്ക്
മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നു. പിന്നീട് വചനം
നിമിത്തം ഉപദ്രവമോ പീഡയോ ഉണ്ടായാൽ
ക്ഷണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നവരാകുന്നു.
18 മുള്ളിനിടയിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ടതോ;
വചനം കേട്ടിട്ട് 19 ഇഹലോകത്തിന്റെ
ചിന്തകളും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും മറ്റു
വസ്തുക്കൾക്കായുള്ള മോഹങ്ങളും അകത്ത്
കടന്ന്, വചനത്തെ ഞെരുക്കി നിഷ്ഫലമാക്കി
തീർക്കുന്നതാകുന്നു. 20 നല്ല മണ്ണിൽ
വിതയ്ക്കപ്പെട്ടതോ വചനം കേൾക്കുകയും
അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ തന്നേ; അവർ
മുപ്പതും അറുപതും നൂറും മേനി വിളഞ്ഞു."

വെളിച്ചം മറച്ചുവെക്കുവാനുള്ളതല്ല.

21 പിന്നെ അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞത്:
"നിങ്ങൾ വീട്ടിലേക്ക് വിളക്കു കൊണ്ടുവരുന്നത്
പറയിൻ കീഴിലോ കട്ടില്ക്കീഴിലോ
വെയ്ക്കുവാനാണോ? നിങ്ങൾ അത്
കൊണ്ടുവന്ന് വിളക്കുതണ്ടിന്മേലല്ലേ
വെയ്ക്കുന്നത്? 22 വെളിപ്പെടുവാനുള്ളതല്ലാതെ
ഗൂഢമായത് ഒന്നും ഇല്ല; വെളിച്ചത്തു
വരുവാനുള്ളതല്ലാതെ മറവായതു ഒന്നും ഇല്ല.
23 കേൾക്കുവാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
24 നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതെന്ത് എന്നു സൂക്ഷിച്ച്
കൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവുകൊണ്ട്
നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും; അധികമായും
കിട്ടും. 25 എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉള്ളവന്
കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതുംകൂടെ

എടുത്തുകളയും” എന്നും അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു.

വിത്ത് വളരുന്ന ഉപമ.

26 പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞത്: ദൈവരാജ്യം
ഒരു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിത്ത് എറിഞ്ഞശേഷം
27 രാവും പകലും ഉറങ്ങിയും എഴുന്നേറ്റും ഇരിക്കെ,
എങ്ങനെയെന്ന് അവൻ അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും
വിത്ത് മുളച്ചു വളരുന്നതുപോലെ ആകുന്നു.
28 ഭൂമി സ്വയമായി മുമ്പെ ഞാറും പിന്നെ
കതിരും പിന്നെ കതിരിൽ നിറഞ്ഞ മണിയും
ഇങ്ങനെ വിളയുന്നു. 29 ധാന്യം വിളയുമ്പോൾ
കൊയ്ത്തുകാലമായതുകൊണ്ട് അവൻ ഉടനെ
അരിവാൾ വെയ്ക്കുന്നു.

കടുകുമണിയുടെ ഉപമ.

30 പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞത്: “ദൈവരാജ്യത്തെ
എന്തിനോട് ഉപമിക്കും? ഏത് ഉപമയാൽ അതിനെ
വിശദീകരിക്കും? 31 അത് ഒരു കടുകുമണിയോട്
സദൃശം; അതിനെ വിതയ്ക്കുമ്പോൾ മണ്ണിലെ
എല്ലാവിത്തിലും ചെറിയത്. 32 എങ്കിലും
വിതച്ചശേഷം വളർന്ന്, സകല സസ്യങ്ങളിലും
വലുതായിത്തീർന്നു, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ
അതിന്റെ തണലിൽ കൂടുകൂട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം
വലുതായ കൊമ്പുകളെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.”
33 അവൻ ഇങ്ങനെ പല ഉപമകളാൽ അവർക്ക്
ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുംപോലെ അവരോട് വചനം
പറഞ്ഞുപോന്നു. 34 ഉപമ കൂടാതെ അവരോട്
ഒന്നും പറഞ്ഞതുമില്ല; തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് സകലവും
വ്യാഖ്യാനിക്കും.

യേശു കാറ്റിനേയും കടലിനേയും ശാന്തമാക്കുന്നു.

35 അന്ന് സന്ധ്യയായപ്പോൾ: നാം അക്കരയ്ക്ക്
പോക എന്നു അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു.
36 അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, യേശു പടകിൽ
തന്നേയായിരുന്നു, ശിഷ്യന്മാർ അവനെ കൂടെ
കൊണ്ടുപോയി; മറ്റു ചെറുപടകുകളും കൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; 37 അപ്പോൾ വലിയ ചുഴലിക്കാറ്റ്
ഉണ്ടായി: പടകിൽ തിര തള്ളിക്കയറുകകൊണ്ട്
അത് മുങ്ങാറായി. 38 അവൻ അമരത്ത്
തലയണ വെച്ച് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; അവർ
അവനെ ഉണർത്തി: “ഗുരോ, ഞങ്ങൾ
നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിനക്ക് വിചാരം
ഇല്ലയോ?” എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അവൻ എഴുന്നേറ്റ്
കാറ്റിനെ ശാസിച്ചു, കടലിനോട്: “ശാന്തമാക,
അനങ്ങാതിരിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു; കാറ്റ് നിന്നു,
വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടായി. 40 പിന്നെ അവൻ
അവരോട്: “നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഭയപ്പെടുന്നതെന്ത്?
നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും വിശ്വാസമില്ലയോ?” എന്നു
പറഞ്ഞു. 41 അവർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു: “കാറ്റും
കടലും കൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ;
ഇവൻ ആർ?” എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

5. അദ്ധ്യായം.

യേശു ലെഗ്യോനെ പുറത്താക്കുന്നു.

1 അവർ കടലിന്റെ അക്കരെ ഗദരദേശത്ത്
എത്തി. 2 യേശു പടകിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയ ഉടനെ
അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽ
നിന്നു വന്നു അവനെ എതിരേറ്റു. 3 അവന്റെ
താമസം കല്ലറകളിൽ ആയിരുന്നു; ആർക്കും

അവനെ ചങ്ങലകൊണ്ടുപോലും ബന്ധിച്ചിടുവാൻ
കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 4 പലപ്പോഴും അവനെ വിലങ്ങും
ചങ്ങലയുംകൊണ്ട് ബന്ധിച്ചിട്ടും അവൻ ചങ്ങല
വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചും വിലങ്ങുകൾ തകർത്തും
കളഞ്ഞു; ആർക്കും അവനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. 5 അവൻ രാവും പകലും കല്ലറകളിലും
മലകളിലും ഇടവിടാതെ നിലവിളിച്ചും കല്ലുകൊണ്ട്
തന്നെത്താൻ മുറിവേൽപ്പിച്ചും പോന്നു. 6 അവൻ
യേശുവിനെ ദൂരത്തുനിന്ന് കണ്ടിട്ട് ഓടിച്ചെന്നു
അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 7 അവൻ ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു: “യേശുവേ, മഹോന്നതനായ
ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും നിനക്കും
തമ്മിൽ എന്ത്? ദൈവത്താണ, എന്നെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ” എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 “അശുദ്ധാത്മാവേ, ഈ
മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോക” എന്നു യേശു
കല്പിച്ചിരുന്നു. 9 “നിന്റെ പേരെന്ത്?” എന്നു
അവനോട് ചോദിച്ചതിന്: “എന്റെ പേർ ലെഗ്യോൻ;
ഞങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു” എന്നു അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 10 ആ നാട്ടിൽ നിന്നു തങ്ങളെ
അയച്ചുകളയാതിരിക്കുവാൻ അവൻ പലവട്ടം
അപേക്ഷിച്ചു. 11 അവിടെ മലയരികെ ഒരു
വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
12 “ആ പന്നികളിൽ കടക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങളെ
അയയ്ക്കേണം” എന്നു അവർ അവനോട്
അപേക്ഷിച്ചു. 13 അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു;
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറത്തുവന്ന് പന്നികളിൽ
കടന്നിട്ട് അവ കൂട്ടമായി മലഞ്ചരിവിലൂടെ
കടലിലേക്ക് പാഞ്ഞുചെന്ന് മുങ്ങി ചത്തു. അവ
ഏകദേശം രണ്ടായിരം പന്നികൾ ആയിരുന്നു.

14 പന്നികളെ മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടിച്ചെന്നു
പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു; സംഭവിച്ചത്
കാണ്മാൻ പലരും പുറപ്പെട്ടു ചെന്ന്. 15 അവർ
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ലെഗ്യോൻ
ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂതഗ്രസ്തൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും
സുബോധം പൂണ്ടും ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട് ഭയപ്പെട്ടു.
16 കണ്ടവർ ഭൂതഗ്രസ്തന് സംഭവിച്ചതും
പന്നികളുടെ കാര്യവും വരുന്നവരോട് അറിയിച്ചു.
17 അപ്പോൾ അവർ യേശുവിനോടു തങ്ങളുടെ
പ്രദേശം വിട്ടുപോകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു
തുടങ്ങി. 18 അവൻ പടക് കയറി പോകുവാൻ
തുടങ്ങുമ്പോൾ ഭൂതഗ്രസ്തനായിരുന്നവൻ താനും
കൂടെ പോരട്ടെ എന്നു അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു.
19 യേശു അവനെ അനുവദിക്കാതെ: "നിന്റെ
വീട്ടിൽ നിനക്കുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്,
കർത്താവ് നിനക്ക് ചെയ്തതു ഒക്കെയും
നിന്നോട് കരുണ കാണിച്ചതും പ്രസ്താവിക്ക"
എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു. 20 അവൻ
പോയി യേശു തനിക്കു ചെയ്തതൊക്കെയും
ദെക്കപ്പൊലിനാട്ടിൽ ഘോഷിച്ചു തുടങ്ങി;
എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

21 യേശു വീണ്ടും പടകിൽ കയറി ഇക്കരെ കടന്നു
കടലരികെ നിൽക്കുമ്പോൾ വലിയ പുരുഷാരം
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. 22 പള്ളി
പ്രമാണികളിൽ യായിറോസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ വന്നു, യേശുവിനെകണ്ട് കാല്ക്കൽ
വീണു: 23 എന്റെ കുഞ്ഞുമകൾ അത്യാസന്നമായി
ഇരിക്കുന്നു; അവൾ രക്ഷപെട്ട് ജീവിക്കേണ്ടതിന്
നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ വെയ്ക്കേണമേ
എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. 24 അവൻ

അവനോടുകൂടെ പോയി, വലിയ പുരുഷാരവും
പിൻചെന്നു അവനെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

രക്തസ്രവമുള്ള സ്ത്രീയെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

25 പന്ത്രണ്ട് സംവത്സരമായിട്ട് രക്തസ്രവമുള്ള
ഒരു സ്ത്രീ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 അവൾ
പല വൈദ്യന്മാരാലുള്ള ചികിത്സകൊണ്ട്
വളരെയധികം സഹിച്ചു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ ഏറ്റവും
പരവശയായി തീർന്നിരുന്നു. 27 അവൾ
യേശുവിനെ കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനം കേട്ട്:
28 "അവന്റെ വസ്ത്രം എങ്കിലും തൊട്ടാൽ
ഞാൻ സുഖപ്പെടും" എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ
പുരുഷാരത്തിൽകൂടി നടക്കുമ്പോൾ അവന്റെ
പുറകിൽ വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടു.
29 ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു;
ബാധ മാറി താൻ സ്വസ്ഥയായി എന്നു അവൾ
തന്റെ ശരീരത്തിൽ അറിഞ്ഞ്. 30 ഉടനെ യേശു
തന്നിൽനിന്ന് ശക്തി പുറപ്പെട്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ
അറിഞ്ഞിട്ട് പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു: "എന്റെ
വസ്ത്രം തൊട്ടത് ആർ" എന്നു ചോദിച്ചു.
31 ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: പുരുഷാരം നിന്നെ
ചുറ്റും തിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടും "എന്നെ തൊട്ടത്
ആർ" എന്നു നീ ചോദിക്കുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 അവനോ അത് ചെയ്തത്
ആരാണെന്ന് കാണ്മാൻ ചുറ്റും നോക്കി.
33 സ്ത്രീ തനിക്കു സംഭവിച്ചത് അറിഞ്ഞിട്ട്
ഭയപ്പെട്ടും വിറച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു അവന്റെ
മുമ്പിൽ വീണു വസ്തുത ഒക്കെയും അവനോട്
പറഞ്ഞു. 34 അവൻ അവളോട്: "മകളേ, നിന്റെ

വിശ്വാസം നിന്നെ സുഖമാക്കിയിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോക, ബാധ ഒഴിഞ്ഞു ആരോഗ്യത്തോടിരിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു.

യായിറോസിന്റെ മകളെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു.

35 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പള്ളി പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നു
ആൾ വന്നു: “നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി;
ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നത്
എന്തിന്?” എന്നു പറഞ്ഞു. 36 യേശു ആ
വാക്ക് കേട്ട് പള്ളിപ്രമാണിയോട്: “ഭയപ്പെടേണ്ടാ,
വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്ക” എന്നു പറഞ്ഞു.
37 പത്രൊസും യാക്കോബും യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാനും അല്ലാതെ
മറ്റാരും തന്നോടുകൂടെ ചെല്ലുവാൻ അവൻ
സമ്മതിച്ചില്ല. 38 അവർ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ
വന്നപ്പോൾ, ആരവാരത്തെയും വളരെ കരഞ്ഞു
വിലപിക്കുന്നവരെയും യേശു കണ്ട്; 39 അകത്ത്
കടന്നു: “നിങ്ങളുടെ ആരവാരവും കരച്ചിലും
എന്തിന്? കുട്ടി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുകയത്രേ”
എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു; അവരോ അവനെ
പരിഹസിച്ചു. 40 അവൻ അവരെല്ലാവരെയും
പുറത്താക്കി കുട്ടിയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
തന്നോടുകൂടെയുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് കുട്ടി
കിടക്കുന്ന ഇടത്തുചെന്ന് കുട്ടിയുടെ കൈയ്ക്ക്
പിടിച്ച്: 41 “ബാലേ, എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു നിന്നോട്
കല്പിക്കുന്നു” എന്ന അർത്ഥത്തോടെ “തലീഥാ
കൂമി” എന്നു അവളോട് പറഞ്ഞു. 42 ബാല
ഉടനെ എഴുന്നേറ്റ് നടന്നു; അവൾക്ക് പന്ത്രണ്ട്
വയസ്സായിരുന്നു; അവർ അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു.

43 “ഇതു ആരും അറിയരുത്” എന്നു അവൻ
അവരോട് കർശനമായി കല്പിച്ചു. “അവൾക്ക്
ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കേണം” എന്നും പറഞ്ഞു.

6. അദ്ധ്യായം.

യേശു സ്വന്തദേശത്ത് അവഗണിയ്ക്കപ്പെടുന്നു.

1 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, തന്റെ
സ്വദേശത്തിൽ വന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനെ അനുഗമിച്ചു. 2 ശബ്ബത്തായപ്പോൾ
അവൻ പള്ളിയിൽ വച്ച് ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി;
പലരും കേട്ട് വിസ്മയിച്ചു: “ഇവന് ഈ
ഉപദേശങ്ങൾ എവിടെനിന്ന്? ഇവന് കിട്ടിയ
ജ്ഞാനവും ഇവന്റെ കയ്യാൽ നടക്കുന്ന
വീര്യപ്രവൃത്തികളും എന്ത്? 3 ഇവൻ മറിയയുടെ
മകനും യാക്കോബ്, യോസെ, യൂദാ, ശിമോൻ
എന്നവരുടെ സഹോദരനുമായ തച്ചനല്ലയോ?
ഇവന്റെ സഹോദരികളും ഇവിടെ നമ്മോടു
കൂടെ ഇല്ലയോ?” എന്നു പറഞ്ഞു അവങ്കൽ
ഇടറിപ്പോയി. 4 യേശു അവരോട്: ഒരു
പ്രവാചകൻ തന്റെ ജന്മദേശത്തും ബന്ധുക്കളുടെ
ഇടയിലും സ്വന്ത ഭവനത്തിലും അല്ലാതെ
ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
5 ഏതാനും ചില രോഗികളുടെ മേൽ കൈ
വെച്ച് സൌഖ്യം വരുത്തിയത് അല്ലാതെ
അവിടെ വീര്യപ്രവൃത്തി ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ
അവന് കഴിഞ്ഞില്ല. 6 അവരുടെ അവിശ്വാസം
ഹേതുവായി അവൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

അവൻ ചുറ്റുമുള്ള ഊരുകളിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു പോന്നു.

യേശു ശിഷ്യന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നു.

7 അനന്തരം അവൻ പന്തിരുവരെ അടുക്കെ
വിളിച്ചു, അവരെ ഈരണ്ടായി അയച്ചു
തുടങ്ങി, അവർക്ക് അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ
മേൽ അധികാരം കൊടുത്തു. 8 അവർ വഴിക്ക്
വടി അല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കരുത്; അപ്പവും
യാത്രാസഞ്ചിയും അരപ്പട്ടയിൽ കാശും അരുത്;
ചെരിപ്പു ഇട്ടുകൊള്ളാം; 9 രണ്ടു വസ്ത്രം
ധരിക്കരുത് എന്നിങ്ങനെ അവരോട് കല്പിച്ചു.
10 "നിങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു വീട്ടിൽ
ചെന്നാൽ അവിടം വിട്ടു പുറപ്പെടുവോളം അതിൽ
തന്നേ താമസിക്കുവിൻ. 11 ആരെങ്കിലും
നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ
വാക്ക് കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവിടം
വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി
അവർക്കെതിരെയുള്ള സാക്ഷ്യത്തിനായി
കുടഞ്ഞുകളയുവിൻ" എന്നും അവരോട്
പറഞ്ഞു. 12 അങ്ങനെ അവർ പുറപ്പെട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെടണം എന്നു പ്രസംഗിച്ചു;
13 വളരെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും
അനേകം രോഗികൾക്കു എണ്ണ തേച്ച് സൌഖ്യം
വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ ശിരച്ഛേദം.

14 ഇങ്ങനെ യേശുവിന്റെ പേര് വളരെ
പ്രസിദ്ധമായി, അത് ഹെരോദാരാജാവ് കേട്ട്.
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട്
ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു
ചിലർ പറഞ്ഞു. 15 അവൻ ഏലിയാവാകുന്നു

എന്നു മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞു. വേറെ ചിലർ: അവൻ
ആദ്യകാല പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ
ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അത്
ഹെരോദാവ് കേട്ടപ്പോൾ “ഞാൻ ശിരച്ഛേദം
ചെയ്ത യോഹന്നാൻ ആകുന്നു അവൻ;
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു” എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 ഹെരോദാ തന്റെ സഹോദരനായ
ഫിലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ ഹെരോദ്യയെ വിവാഹം
ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവൾ നിമിത്തം ആളയച്ച്,
യോഹന്നാനെ പിടിച്ച് തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു.
18 “സഹോദരന്റെ ഭാര്യയെ സ്വന്തമാക്കുന്നത്
നിനക്ക് വിഹിതമല്ല” എന്നു യോഹന്നാൻ
ഹെരോദാവോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. 19 ഹെരോദ്യയോ
അവന്റെ നേരെ പകവച്ച് അവനെ കൊല്ലുവാനും
ഇച്ഛിച്ചു; സാധിച്ചില്ല താനും. 20 യോഹന്നാൻ
നീതിയും വിശുദ്ധിയുമുള്ള പുരുഷൻ എന്നു
ഹെരോദാവ് അറിഞ്ഞ് അവനെ ഭയപ്പെടുകയും
അവനെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു; അവന്റെ
വചനം കേട്ടിട്ട് വളരെ കലങ്ങിയെങ്കിലും
സന്തോഷത്തോടെ കേട്ടുപോന്നു. 21 എന്നാൽ
ഹെരോദാവ് തന്റെ ജനനോത്സവത്തിൽ തന്റെ
മഹത്തുക്കൾക്കും സഹസ്രാധിപന്മാർക്കും
ഗലീലയിലെ പ്രമാണികൾക്കും വിരുന്നു
കഴിച്ചപ്പോൾ ഹെരോദ്യയ്ക്ക് ഒരു അവസരം
ലഭിച്ചു. 22 ഹെരോദ്യയുടെ മകൾ അകത്ത്
ചെന്ന് നൃത്തം ചെയ്തു ഹെരോദാവിനെയും
വിരുന്നുകാരെയും പ്രസാദിപ്പിച്ച സമയം:
“മനസ്സുള്ളത് എന്തെങ്കിലും എന്നോട് ചോദിച്ചു
കൊൾക; നിനക്ക് തരാം” എന്നു രാജാവ്

ബാലയോടു പറഞ്ഞു. 23 എന്ത് ചോദിച്ചാലും,
രാജ്യത്തിൽ പകുതിയോളം ആയാലും
നിനക്ക് തരാം എന്നു സത്യം ചെയ്തു.
24 അവൾ പുറത്തിറങ്ങി അമ്മയോട്: “ഞാൻ
എന്ത് ചോദിക്കേണം” എന്നു ചോദിച്ചതിന്:
“യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല” എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ അവൾ ബദ്ധപ്പെട്ടു രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്ന്: “ഇപ്പോൾ തന്നേ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകന്റെ തല ഒരു തളികയിൽ തരേണം”
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 രാജാവ് അതിദുഃഖിതനായി
എങ്കിലും തന്റെ ശപഥത്തെയും തന്റെ
വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അവന് അവളോട്
നിഷേധിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 27 ഉടനെ രാജാവ്
ഒരു അകമ്പടിയെ അയച്ച്, അവന്റെ തല
കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 28 അവൻ പോയി
തടവിൽ അവനെ ശിരച്ഛേദം ചെയ്തു; അവന്റെ
തല ഒരു തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലയ്ക്കു
കൊടുത്തു; ബാല അമ്മയ്ക്ക് കൊടുത്തു.
29 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അത് കേട്ടിട്ട് വന്നു അവന്റെ
മൃതശരീരം എടുത്തു ഒരു കല്ലറയിൽ വെച്ച്.

അയ്യായിരം പേരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു

30 അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി തങ്ങൾ ചെയ്തതും
ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു.
31 വരുന്നവരും പോകുന്നവരും വളരെ
ആയിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് വിശ്രമിപ്പാൻ
സമയം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല, ഭക്ഷിക്കുവാൻ പോലും
സമയം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവൻ അവരോട്:
“നിങ്ങൾ ഒരു ഏകാന്തസ്ഥലത്ത് വേറിട്ടുവന്ന്

അല്പം ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അങ്ങനെ അവർ പടകിൽ കയറി ഒരു ഏകാന്ത
സ്ഥലത്ത് വേറിട്ടുപോയി. 33 അവർ പോകുന്നത്
പലരും കണ്ട്, അറിഞ്ഞ്, എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽ
നിന്നും കാൽനടയായി അവിടേക്ക് ഓടി, അവർക്ക്
മുമ്പെ അവിടെ എത്തി. 34 അവൻ പടകിൽ നിന്നു
കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ വലിയ പുരുഷാരത്തെ
കണ്ട്, അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ
ആകകൊണ്ട് അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞ് പലതും
ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 35 പിന്നെ നേരം
നന്നേ വൈകിയപ്പോൾ, ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; "ഇതു നിർജ്ജനപ്രദേശം
അല്ലോ; 36 നേരവും നന്നേ വൈകി; അവർ
ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും
ചെന്ന് ഭക്ഷിക്കുവാൻ വല്ലതും വാങ്ങേണ്ടതിന്
അവരെ പറഞ്ഞയയ്ക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു.
37 എന്നാൽ അവൻ അവരോട്: "നിങ്ങൾ
അവർക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞതിന്: ഞങ്ങൾ പോയി ഇരുനൂറ്
വെള്ളിക്കാശിന് അപ്പം കൊണ്ടവന്ന് അവർക്ക്
തിന്മാൻ കൊടുക്കുകയോ?" എന്നു അവനോട്
പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോട്: "നിങ്ങളുടെ
പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ട്? ചെന്ന് നോക്കുവിൻ"
എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ നോക്കിയിട്ട്: "അഞ്ച്
അപ്പവും രണ്ടു മീനും ഉണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞു.
39 പിന്നെ അവൻ എല്ലാവരോടും പച്ചപ്പുല്ലിന്മേൽ
പന്തിപന്തിയായി ഇരിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. 40 അവർ
നൂറും അമ്പതും വീതം പന്തിപന്തിയായി ഇരുന്നു.
41 അവൻ ആ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും

എടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പം നുറുക്കി, അവർക്ക് വിളമ്പുവാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുത്തു; ആ രണ്ടു മീനും എല്ലാവർക്കും വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു.
42 അവർ എല്ലാവരും തൃപ്തരാകുന്നതുവരെ കഴിച്ചു.
43 അവർ അപ്പക്കഷണങ്ങളും മീൻനുറുക്കും പന്ത്രണ്ട് കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു.
44 അപ്പം തിന്നവരോ അയ്യായിരം പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു.

യേശു വെള്ളത്തിനുമീതെ നടക്കുന്നു.

45 താൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉടനെ പടക് കയറി തനിക്കുമുമ്പേ അക്കരെ ബേത്ത്സയിദെക്കു നേരെ പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു.
46 അവരെ പറഞ്ഞയച്ചശേഷം താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മലയിലേക്ക് പോയി.
47 വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ പടക് കടലിന്റെ നടുവിലും താൻ ഏകനായി കരയിലും ആയിരുന്നു.
48 കാറ്റ് പ്രതികൂലം ആകകൊണ്ട് അവർ തണ്ടുവലിച്ച് വലയുന്നതു അവൻ കണ്ട് ഏകദേശം രാത്രി നാലാം യാമത്തിൽ കടലിന്മേൽ നടന്ന് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവരെ കടന്നുപോകുവാൻ ഭാവിച്ചു.
49 അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് ഭൂതം എന്നു അവർ നിരൂപിച്ചു നിലവിളിച്ചു.
50 എല്ലാവരും അവനെ കണ്ട് ഭ്രമിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ അവരോട് സംസാരിച്ചു: “ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ തന്നേ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ” എന്നു പറഞ്ഞു.
51 പിന്നെ അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പടകിൽ കയറി, കാറ്റ് നിന്നു; അവർ ഉള്ളിൽ അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

52 അവരുടെ ഹൃദയം മന്ദീഭവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്
അപ്പത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.

ഗെന്നേസരത്തിൽ അനേകർ സൗഖ്യമാകുന്നു.

53 അവർ അക്കരെ ഗെന്നേസരത്ത് എത്തി
പടക് കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചു. 54 അവർ പടകിൽനിന്ന്
ഇറങ്ങിയ ഉടനെ ജനങ്ങൾ യേശുവിനെ
തിരിച്ചറിഞ്ഞു. 55 ആ ജനങ്ങൾ നാട്ടിൽ
ഒക്കെയും ഓടിനടന്ന്, അവൻ വരുന്നു എന്നു
കേൾക്കുന്ന ഇടത്തേക്ക് ദീനക്കാരെ കിടക്കയിൽ
എടുത്തുംകൊണ്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
തുടങ്ങി. 56 ഊരുകളിലോ പട്ടണങ്ങളിലോ
കുടികളിലോ അവൻ ചെന്നിടത്തൊക്കെയും
അവർ ചന്തകളിൽ രോഗികളെ കൊണ്ടുവന്നു
വെച്ച്, അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ
എങ്കിലും തൊടേണ്ടതിന് അപേക്ഷിക്കുകയും
അവനെ തൊട്ടവർക്ക് ഒക്കെയും സൌഖ്യം
വരികയും ചെയ്തു.

7. അദ്ധ്യായം.

ശുദ്ധിയും അശുദ്ധിയും.

1 പരീശന്മാരും യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വന്ന
ചില ശാസ്ത്രിമാരും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു കൂടി. 2 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത എന്നുവച്ചാൽ, കഴുകാത്ത,
കൈകൊണ്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് അവർ
കണ്ട്. 3 പരീശന്മാരും യെഹൂദന്മാർ ഒക്കെയും
പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം പ്രമാണിച്ചു
കൈ നന്നായി കഴുകിയിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കുകയില്ല. 4 ചന്തയിൽ നിന്നു വരുമ്പോഴും

കുളിച്ചിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയില്ല.
പാനപാത്രം, ഭരണി, ചെമ്പു എന്നിവ കഴുകുക,
കിടക്കപോലും തുടയ്ക്കുക മുതലായ പലതും
പ്രമാണിക്കുന്നത് അവർക്ക് ചട്ടമായിരുന്നു.
5 പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും: "നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു
നടക്കാതെ ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കൈകൊണ്ട്
ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് എന്ത്?" എന്നു അവനോട്
ചോദിച്ചു. 6 അവൻ അവരോട് ഉത്തരം
പറഞ്ഞത്: "കപടഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച്
യെശയ്യാവു പ്രവചിച്ചതു ശരി:

"ഈ ജനം അധരംകൊണ്ട് എന്നെ
ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ
ഹൃദയം എങ്കൽനിന്ന് ദൂരത്ത്
അകന്നിരിക്കുന്നു. 7 മാനുഷനിയമങ്ങളെ
അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളായി
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് എനിക്ക് വ്യർത്ഥമായ
ആരാധന കഴിക്കുന്നു"

എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ.
8 നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന വിട്ടുകളഞ്ഞ് മനുഷ്യരുടെ
സമ്പ്രദായം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു; 9 പിന്നെ
അവരോട് പറഞ്ഞത്: നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം
പ്രമാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി സൗകര്യപ്രകാരം
നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന തള്ളിക്കളയുന്നു.
10 നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ബഹുമാനിയ്ക്ക എന്നും അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ ദുഷിക്കുന്നവൻ മരിക്കണം എന്ന്
മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. 11 നിങ്ങളോ ഒരു
മനുഷ്യൻ തന്റെ അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ:
നിങ്ങൾക്ക് എന്നിൽനിന്ന് സഹായമായി

ലഭിക്കാനുള്ളത് ‘കൊർബ്ബാൻ’ (‘ദൈവത്തിനുള്ള
വഴിപാട്’ എന്നർത്ഥം) എന്നു പറഞ്ഞാൽ
മതി എന്നു പറയുന്നു; 12 തന്റെ അപ്പനോ
അമ്മയ്ക്കോ മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ അവനെ
സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. 13 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ
കൈമാറുന്ന സമ്പ്രദായത്താൽ ദൈവകല്പന
ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു; ഇതുപോലെ പലതും നിങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നു.” 14 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ
അരികെ വിളിച്ചു അവരോട്: “എല്ലാവരും
കേട്ട് ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 15 പുറത്തുനിന്ന്
മനുഷ്യന്റെ അകത്ത് ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നിനും
അവനെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല;
അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നത് 16 [കേൾക്കുവാൻ ചെവി
ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ]” എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു വീട്ടിൽ
ചെന്നശേഷം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആ
ഉപമയെക്കുറിച്ച് അവനോട് ചോദിച്ചു.
18 അവൻ അവരോട്: “ഇങ്ങനെ നിങ്ങളും
ബോധമില്ലാത്തവരോ? പുറത്തു നിന്നു മനുഷ്യന്റെ
അകത്ത് ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നിനും അവനെ
അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നു
തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? 19 അത് അവന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ അല്ല വയറ്റിലത്രേ ചെല്ലുന്നത്;
പിന്നെ മറപ്പുരയിലേക്കു പോകുന്നു; ഈ
പ്രസ്താവനകൊണ്ട് യേശു സകലഭോജ്യങ്ങളും
ശുദ്ധമാണെന്ന് വരുത്തി. 20 മനുഷ്യനിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധനാക്കുന്നത്; 21 അകത്തുനിന്ന്,

മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് തന്നേ, ദുശ്ചിന്ത,
വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, 22 കുലപാതകം, മോഷണം,
അത്യാഗ്രഹം, ദുഷ്ടത, ചതി, ദുഷ്കാമം,
വിടക്കുകണ്ണ്, ദൂഷണം, അഹങ്കാരം, മൂഢത
എന്നിവ പുറപ്പെടുന്നു. 23 ഈ ദോഷങ്ങൾ
എല്ലാം അകത്തുനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധനാക്കുന്നു" എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.

യവനസ്ത്രീയുടെ വിശ്വാസം.

24 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു
സീദോന്റെയും സോരിന്റെയും അതിർനാട്ടിൽ
ചെന്ന് ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നു; ആരും അറിയരുത്
എന്നു ഇച്ഛിച്ചു എങ്കിലും മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ
സാധിച്ചില്ല. 25 ഉടനെ അശുദ്ധാത്മാവ് ബാധിച്ച
ചെറിയ മകൾ ഉള്ളൊരു സ്ത്രീ അവന്റെ വസ്തുത
കേട്ടിട്ട് വന്നു അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു.
26 അവൾ സുറൊഫൊയ്നീക്യ ജാതിയിലുള്ള
ഒരു യവനസ്ത്രീ ആയിരുന്നു; തന്റെ മകളിൽ
നിന്നു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുവാൻ അവൾ
അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു. 27 യേശു അവളോട്:
"മുമ്പെ മക്കൾ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തി വരട്ടെ;
മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു വളർത്തുനായ്ക്കൾക്ക്
ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നത് നന്നല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.
28 അവൾ അവനോട്: "അതേ, കർത്താവേ,
നായ്ക്കളും മേശെയ്ക്ക് കീഴെ കുട്ടികളുടെ
അപ്പനുറുക്കുകളെ തിന്നുന്നുവല്ലോ" എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവളോട്: "ഈ
വാക്കുനിമിത്തം പൊയ്ക്കൊൾക: ഭൂതം നിന്റെ
മകളെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.

30 അവൾ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ, മകൾ കിടക്കമേൽ
കിടക്കുന്നതും ഭൂതം വിട്ടുപോയതും കണ്ട്.

ചെകിടനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

31 അവൻ വീണ്ടും സോരിന്റെ അതിർ വിട്ടു
സീദോൻ വഴിയായി ദെക്കപ്പൊലിദേശത്തിന്റെ
നടുവിൽകൂടി ഗലീലക്കടല്പുറത്ത് വന്നു. 32 അവിടെ
അവർ വിക്കനായൊരു ചെകിടനെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു, അവന്റെ മേൽ
കൈ വെയ്ക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
33 അവൻ അവനെ പുരുഷാരത്തിൽനിന്ന് വേറിട്ടു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവന്റെ ചെവിയിൽ
വിരൽ ഇട്ട്, തുപ്പി അവന്റെ നാവിനെ തൊട്ടു,
34 സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് നോക്കി നെടുവീർപ്പിട്ടു
അവനോട്: തുറന്നുവരിക എന്നു അർത്ഥമുള്ള
എഫഥാ എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഉടനെ അവന്റെ ചെവി
തുറന്നു; അവൻ കേൾക്കുകയും നാവിന്റെ കെട്ട്
അഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ ശരിയായി സംസാരിക്കുകയും
ചെയ്തു. 36 ഇതു ആരോടും പറയരുത് എന്നു
അവരോട് കല്പിച്ചു എങ്കിലും അവൻ എത്ര
കല്പിച്ചുവോ അത്രയും അവർ പ്രസിദ്ധമാക്കി:
37 “അവൻ സകലവും നന്നായി ചെയ്തു;
ചെകിടരെ കേൾക്കുമാറാക്കുന്നു; ഊമരെ
സംസാരിക്കുമാറാക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു
അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു.

8. അദ്ധ്യായം.

ഏഴ് അപ്പം നാലായിരംപേർക്ക്.

1 ആ ദിവസങ്ങളിൽ വീണ്ടും വലിയ പുരുഷാരം
കൂടിവന്നു, അവർക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഒന്നും

ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് യേശു ശിഷ്യന്മാരെ
അടുക്കൽ വിളിച്ചു അവരോട്: 2 “ഈ
പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മൂന്നു നാളായി
എന്നോടുകൂടെയുണ്ട്; അവർക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ
ഒന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അവരോട്
അലിവ് തോന്നുന്നു; 3 ഞാൻ അവരെ പട്ടിണിയായി
വീട്ടിലേക്ക് അയച്ചാൽ അവർ വഴിയിൽ
വെച്ച് തളർന്നു പോകും; അവരിൽ ചിലർ
ദൂരത്തുനിന്നുവന്നവരല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അതിന് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: “ഇവർക്ക്
തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ മതിയായ അപ്പം ഈ
മരുഭൂമിയിൽ എവിടെനിന്ന് നമുക്കു ലഭിക്കും?”
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 അവൻ അവരോട്:
“നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ട്?” എന്നു
ചോദിച്ചു. ഏഴ് എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 6 അവൻ
പുരുഷാരത്തോട് നിലത്തു ഇരിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു;
പിന്നെ ആ ഏഴ് അപ്പം എടുത്തു സ്തോത്രം
ചെയ്തു നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കൽ
വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു; അവർ പുരുഷാരത്തിന്
വിളമ്പി. 7 ചെറിയ മീനും കുറച്ച് ഉണ്ടായിരുന്നു;
അതും അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ട്, വിളമ്പുവാൻ
പറഞ്ഞു. 8 അവർ തിന്നു തൃപ്തരായി;
ശേഷിച്ച കഷണങ്ങൾ ഏഴ് വട്ടി നിറച്ചെടുത്തു.
9 അവർ ഏകദേശം നാലായിരം പുരുഷന്മാർ
ആയിരുന്നു. 10 അവൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ച
ഉടനെ ശിഷ്യന്മാരോട് കൂടെ പടക് കയറി ദല്മനൂഥ
ദേശങ്ങളിൽ എത്തി.

11 അനന്തരം പരീശന്മാർ വന്നു അവനെ
പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന് ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു
അടയാളം അന്വേഷിച്ച് അവനുമായി തർക്കിച്ചു

തുടങ്ങി. 12 അവൻ ആത്മാവിൽ ഞരങ്ങി: "ഈ
തലമുറ അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നതെന്ത്? ഈ
തലമുറയ്ക്ക് അടയാളം ലഭിക്കുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" എന്നു
പറഞ്ഞു, 13 പിന്നെ അവരെ വിട്ടു വീണ്ടും പടക്
കയറി അക്കരയ്ക്ക് കടന്നു.
14 ശിഷ്യന്മാർ അപ്പം എടുത്തുകൊണ്ടുപോരുവാൻ
മറന്നു പോയിരുന്നു; പടകിൽ അവരുടെ പക്കൽ
ഒരു അപ്പം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 15 അവൻ
അവരോട്: നോക്കുവിൻ, പരീശരുടെയും
ഹെരോദാവിന്റെയും പുളിപ്പിനെക്കുറിച്ച്
ജാഗരൂകരായിരിക്കുവിൻ എന്നു മുന്നറിയിപ്പ്
നൽകി. 16 നമുക്കു അപ്പം ഇല്ലായ്കയാൽ
ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 17 അത് യേശു അറിഞ്ഞ് അവരോട്
പറഞ്ഞത്: "അപ്പം ഇല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ച്
നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പറയുന്നത് എന്ത്? ഇപ്പോഴും
തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ?
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കടുത്തിരിക്കുന്നുവോ?
18 കണ്ണ് ഉണ്ടായിട്ടും കാണുന്നില്ലയോ?
ചെവി ഉണ്ടായിട്ടും കേൾക്കുന്നില്ലയോ?
ഓർക്കുന്നതുമില്ലയോ? 19 അയ്യായിരംപേർക്ക്
ഞാൻ അഞ്ച് അപ്പം നുറുക്കിയപ്പോൾ
കഷണങ്ങൾ എത്ര കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു? പന്ത്രണ്ട്
എന്നു അവർ അവനോട് പറഞ്ഞു. 20 നാലായിരം
പേർക്ക് ഏഴപ്പം നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ
എത്ര വട്ടി നിറച്ചെടുത്തു? "ഏഴ്" എന്നു അവർ
അവനോട് പറഞ്ഞു. 21 പിന്നെ അവൻ അവരോട്:
"ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ" എന്നു
പറഞ്ഞു.

ബേത്ത്സയിദയിൽ ഒരു കുരുടനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

22 അവർ ബേത്ത്സയിദയിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ഒരു കുരുടനെ
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവനെ
തൊടേണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. 23 അവൻ
കുരുടന്റെ കൈയ്ക്ക് പിടിച്ച് അവനെ ഗ്രാമത്തിന്
പുറത്തുകൊണ്ടു പോയി അവന്റെ കണ്ണിൽ
തുപ്പി അവന്റെ മേൽ കൈ വെച്ച്: നീ വല്ലതും
കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 24 അവൻ
മേല്പോട്ടു നോക്കി: ഞാൻ മനുഷ്യരെ കാണുന്നു;
മരങ്ങൾ നടക്കുന്നതുപോലെയത്രേ ഞാൻ
അവരെ കാണുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു. 25 വീണ്ടും
യേശു അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ കൈ വെച്ചപ്പോൾ
അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു മിഴിച്ചുനോക്കി എല്ലാം
സ്പഷ്ടമായി കണ്ട്. 26 "നീ ഗ്രാമത്തിൽ
കടക്കുകപോലും അരുത്" എന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ
അവനെ വീട്ടിലേക്ക് അയച്ചു.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു ഏറ്റുപറയുന്നു.

27 അനന്തരം യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി
ഫിലിപ്പൊസിന്റെ കൈസര്യയിലെ
ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് പോയി; വഴിയിൽവെച്ചു
ശിഷ്യന്മാരോട്: "ജനങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു
പറയുന്നു" എന്നു ചോദിച്ചു. 28 "യോഹന്നാൻ
സ്നാപകനെന്ന് ചിലർ, ഏലിയാവെന്ന് ചിലർ,
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുവൻ എന്നു മറ്റു ചിലർ"
എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ
അവരോട്: "എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
ആർ എന്നു പറയുന്നു" എന്നു ചോദിച്ചതിന്:

“നീ ക്രിസ്തു ആകുന്നു” എന്നു പത്രൊസ്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30 പിന്നെ തന്നെക്കുറിച്ച്
ആരോടും പറയരുതെന്ന് അവൻ അവരോട്
ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞു. 31 “മനുഷ്യപുത്രൻ
പലതും സഹിക്കുകയും മൂപ്പന്മാരും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞു കൊല്ലുകയും മൂന്നു നാൾ
കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും
വേണം” എന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി.
32 അവൻ ഇതു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
പത്രൊസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി
ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 33 അവനോ തിരിഞ്ഞു
നോക്കി ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടിട്ട് പത്രൊസിനെ
ശാസിച്ചു: “സാത്താനേ, എന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന്
പോ; നീ ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടേതത്രേ
കരുതുന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞു.

തന്റെ ക്രൂശെടുത്ത് അനുഗമിക്കുക.

34 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെയും തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെയും ഒരുമിച്ചുവിളിച്ച് അവരോട്
പറഞ്ഞത്: “ഒരുവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ച് തന്റെ
ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.
35 ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ആരെങ്കിലും
എന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെയും നിമിത്തം
തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കും.
36 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടുകയും
തന്റെ ജീവനെ കളയുകയും ചെയ്താൽ
അവന് എന്ത് പ്രയോജനം? 37 അല്ല, തന്റെ

ജീവന് വേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്ത് മറുവില
കൊടുക്കും?;
38 വ്യഭിചാരവും പാപവും ഉള്ള
ഈ തലമുറയിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെയും
എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ച് നാണിച്ചാൽ
അവനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യപുത്രനും തന്റെ
പിതാവിന്റെ തേജസ്സിൽ വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുമായി
വരുമ്പോൾ നാണിക്കും; ”

9. അദ്ധ്യായം.

1 പിന്നെ യേശു അവരോട്: “ദൈവരാജ്യം
ശക്തിയോടെ വരുന്നത് കാണുവോളം മരണം
ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ
ഉണ്ട് എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

2 ആറ് ദിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം യേശു
പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും
യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്ക്
തനിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുമ്പാകെ
രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.
3 ഭൂമിയിൽ ഒരു അലക്കുകാരനും
വെളുപ്പിപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം അവന്റെ വസ്ത്രം
അത്യന്തം വെള്ളയായി തിളങ്ങി.
4 അപ്പോൾ
ഏലിയാവും മോശെയും അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷമായി
യേശുവിനോടു സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.
5 പത്രൊസ് യേശുവിനോടു: “റബ്ബീ, നാം ഇവിടെ
ഇരിക്കുന്നത് നല്ലത്; ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുടിൽ
ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഒന്ന് നിനക്കും ഒന്ന് മോശെക്കും
ഒന്ന് ഏലിയാവിനും” എന്നു പറഞ്ഞു.
6 താൻ
എന്ത് പറയേണ്ടു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞില്ല;

ആ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാവരും ഭയപരവശരായിരുന്നു.
7 പിന്നെ ഒരു മേഘം വന്നു അവരുടെ മേൽ
നിഴലിട്ടു: "ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവന്
ചെവികൊടുപ്പിൻ" എന്നു മേഘത്തിൽ നിന്നു ഒരു
ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 8 പെട്ടെന്ന് അവർ ചുറ്റും
നോക്കിയപ്പോൾ തങ്ങളോടുകൂടെ യേശുവിനെ
മാത്രം അല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല.

9 അവർ മലയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ:
"മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തിട്ടല്ലാതെ ഈ കണ്ടത് ആരോടും
അറിയിക്കരുത്" എന്നു അവൻ അവരോട് കല്പിച്ചു.
10 'മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർക്കുക' എന്നത് എന്ത്
എന്നു അവർ തമ്മിൽ ചർച്ചചെയ്തുംകൊണ്ട്
ആ വാക്ക് ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. 11 "ഏലിയാവ്
മുമ്പെ വരേണ്ടത് എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നത്
എന്ത്?" എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 12 അതിന്
യേശു: "ഏലിയാവ് മുമ്പെ വന്നു സകലവും
യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സത്യം; എന്നാൽ
മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ച്: അവൻ വളരെ
കഷ്ടപ്പെടുകയും ധിക്കരിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്യേണ്ടിവരും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നത്
എങ്ങനെ? 13 എന്നാൽ ഏലിയാവ്
വന്നു; അവനെക്കുറിച്ച് തിരുവെഴുത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ തങ്ങൾക്കു
തോന്നിയത് എല്ലാം അവനോട് ചെയ്തു എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.

ദുരാത്മാവ് ബാധിച്ച ബാലനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു.

14 അവർ മറ്റു ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കെ
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ വലിയ പുരുഷാരം അവരെ
ചുറ്റി നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രിമാർ അവരോട്
തർക്കിക്കുന്നതും കണ്ട്. 15 പുരുഷാരം
യേശുവിനെ കണ്ട ഉടനെ ഭ്രമിച്ചു; ഓടിവന്നു
അവനെ വന്ദിച്ചു. 16 അവൻ അവരോട്:
“നിങ്ങൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് അവരുമായി
തർക്കിക്കുന്നത്?” എന്നു ചോദിച്ചു. 17 അതിന്
പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുവൻ: “ഗുരോ, എന്റെ മകനെ
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവനെ
ഊമനായ ഒരു ആത്മാവ് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.
18 അത് അവനെ എവിടെവച്ച് പിടിച്ചാലും
അവനെ തള്ളിയിടുന്നു; പിന്നെ അവൻ നുരച്ച്
പല്ലുകടിച്ചു വരണ്ടുപോകുന്നു. അതിനെ
പുറത്താക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്
പറഞ്ഞിട്ട് അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല” എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 19 അവൻ അവരോട്: “അവിശ്വാസമുള്ള
തലമുറയേ, എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കൂടെയിരിക്കും? എത്രത്തോളം നിങ്ങളെ
സഹിക്കും? അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവിൻ” എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
20 അവർ അവനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. യേശുവിനെ കണ്ട ഉടനെ
ആത്മാവ് അവനെ ഇഴച്ചു; അവൻ നിലത്തു
വീണു, വായിൽനിന്ന് നുരച്ചുവന്നു. 21 “ഇതു
അവന് സംഭവിച്ചിട്ട് എത്ര കാലമായി?” എന്നു
അവന്റെ അപ്പനോട് ചോദിച്ചതിന് അവൻ:
“ചെറുപ്പംമുതൽ തന്നേ, 22 അത് അവനെ
നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു പലപ്പോഴും തീയിലും

വെള്ളത്തിലും തള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ട്; നിന്നാൽ വല്ലതും
കഴിയും എങ്കിൽ മനസ്സലിഞ്ഞ് ഞങ്ങളെ
സഹായിക്കണമേ" എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യേശു
അവനോട്: "നിന്നാൽ കഴിയും എങ്കിൽ എന്നോ?
വിശ്വസിക്കുന്നവന് സകലവും കഴിയും" എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 ബാലന്റെ അപ്പൻ ഉടനെ നിലവിളിച്ചു:
"കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ
അവിശ്വാസത്തെ പരിഹരിക്കണമേ" എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 പുരുഷാരം ഓടിക്കൂടുന്നതു കണ്ടിട്ട്
യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു: "ഊമനും
ചെകിടനുമായ ആത്മാവേ, ഇവനെ വിട്ടു പോ;
ഇനി അവനിൽ കടക്കരുത് എന്നു ഞാൻ നിന്നോട്
കല്പിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ
അത് നിലവിളിച്ച് അവനെ വളരെ ഇഴച്ചു
പുറപ്പെട്ടുപോയി. 'മരിച്ചുപോയി' എന്നു പലരും
പറവാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ മരിച്ചപോലെ ആയി.
27 യേശു അവനെ കൈയ്ക്ക് പിടിച്ച് നിവർത്തി,
അവൻ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു. 28 യേശു വീട്ടിൽ
വന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാര്യമായി അവനോട്:
"ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ
കഴിയാഞ്ഞതത് എന്ത്?" എന്നു ചോദിച്ചു.
29 "പ്രാർത്ഥനയാൽ അല്ലാതെ ഈ ജാതി
ഒന്നിനാലും പുറപ്പെട്ടുപോകയില്ല" എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു.

30 അവർ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ഗലീലയിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു; അവർ
എവിടെയാണെന്ന് ആരും അറിയരുതെന്ന്
അവൻ ഇച്ഛിച്ചു. 31 കാരണം അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ
അവരോട്: "മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ

ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ കൊല്ലും;
കൊന്നിട്ട് മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ആ
വാക്കുകൾ അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല; അവനോട്
ചോദിപ്പാനോ ഭയപ്പെട്ടു.

വലിയവൻ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.

33 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ വന്നു വീട്ടിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ: "നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു
തമ്മിൽ വാദിച്ചതെന്ത്?" എന്നു ശിഷ്യന്മാരോട്
ചോദിച്ചു. 34 അവരോ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
വലിയവൻ ആർ എന്നു വഴിയിൽവെച്ചു
വാദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു മിണ്ടാതിരുന്നു. 35 അവൻ
ഇരുന്നിട്ട് പന്തിരുവരെയും ഒരുമിച്ചുവിളിച്ചു:
"ഒരുവൻ മുമ്പൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ
എല്ലാവരിലും ഒടുവിലത്തവനും എല്ലാവർക്കും
ശുശ്രൂഷകനും ആകണം" എന്നു പറഞ്ഞു.
36 അവൻ ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു അവരുടെ
നടുവിൽ നിർത്തി. ആ ശിശുവിനെ തന്റെ
കരങ്ങളിൽ എടുത്തുംകൊണ്ട് അവരോട്:
37 "ഇങ്ങനെയുള്ള ശിശുക്കളിൽ ഒന്നിനെ
എന്റെ നാമത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ
സ്വീകരിക്കുന്നു; എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവനോ
എന്നെയല്ല എന്നെ അയച്ചവനെ സ്വീകരിക്കുന്നു"
എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇടർച്ച വരുത്താതിരിക്കുക.

38 യോഹന്നാൻ അവനോട്: "ഗുരോ,
ഒരുവൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ട്; അവൻ നമ്മെ
അനുഗമിക്കായ്കയാൽ ഞങ്ങൾ അവനെ

വിരോധിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അതിന്
യേശു പറഞ്ഞത്: “അവനെ വിരോധിക്കരുത്;
എന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു വീര്യപ്രവൃത്തി
ചെയ്തിട്ട് വേഗത്തിൽ എന്നെ ദുഷിച്ചുപറവാൻ
കഴിയുന്നവൻ ആരും ഇല്ല. 40 നമുക്കു
പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ നമുക്കുള്ളവനല്ലോ.
41 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരാകകൊണ്ട്
ആരെങ്കിലും ഒരു പാനപാത്രം വെള്ളം
നിങ്ങൾക്ക് കുടിക്കുവാൻ തന്നാൽ അവന്
പ്രതിഫലം കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 42 എങ്കൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവന്
ഇടർച്ചവരുത്തുന്നവന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയൊരു
തിരികല്ല് കെട്ടി അവനെ കടലിൽ ഇട്ടുകളയുന്നത്
അവന് ഏറെ നല്ലത്. 43 നിന്റെ കൈ
നിനക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ
വെട്ടിക്കളക: 44 അംഗവൈകല്യമുള്ളവനായി
ജീവനിൽ കടക്കുന്നത് രണ്ടു കയ്യുമുള്ളവൻ
ആയി കെടാത്ത തീയായ നരകത്തിൽ
പോകുന്നതിനേക്കാൾ നിനക്ക് നല്ലത്. 45 നിന്റെ
കാൽ നിനക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ
വെട്ടിക്കളക: 46 മുടന്തനായി ജീവനിൽ
കടക്കുന്നത് രണ്ടു കാലുമുള്ളവൻ ആയി
നരകത്തിൽ എറിയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ
നിനക്ക് നല്ലത്. 47 നിന്റെ കണ്ണ് നിനക്ക് ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചൂഴ്ന്നുകളയുക;
48 രണ്ടുകണ്ണുള്ളവനായി ചാകാത്ത പുഴുവും
കെടാത്ത തീയുമുള്ള അഗ്നിനരകത്തിൽ
എറിയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ഒറ്റക്കണ്ണനായി

ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത് നിനക്ക് നല്ലത്.
49 എല്ലാവരേയും തീകൊണ്ട് ഉപ്പിടും. 50 ഉപ്പ്
നല്ലത് തന്നെ; ഉപ്പ് കാരമില്ലാതെ പോയാലോ
എന്തൊന്നിനാൽ അതിന് വീണ്ടും രസം വരുത്തും?
നിങ്ങളിൽതന്നെ ഉപ്പുള്ളവരും അന്യോന്യം
സമാധാനമുള്ളവരും ആയിരിപ്പിൻ."

10. അദ്ധ്യായം.

വിവാഹമോചനത്തെകുറിച്ച്.

1 യേശു അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു
യോർദ്ദാനക്കരെ യെഹൂദ്യദേശത്തിന്റെ
അതിരോളം ചെന്ന്; പുരുഷാരം പിന്നെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടി, പതിവുപോലെ
അവൻ അവരെ വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചു. 2 അപ്പോൾ
പരീശന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: "ഭാര്യയെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് പുരുഷന് നിയമാനുസൃതമോ?"
എന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവനോട്
ചോദിച്ചു. 3 അവൻ അവരോട്: "മോശെ
നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് കല്പന തന്നു?" എന്നു ചോദിച്ചു.
4 "ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തു അവളെ
ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ മോശെ അനുവദിച്ചു" എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 5 യേശു അവരോട്: "നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമത്രേ അവൻ നിങ്ങൾക്ക്
ഈ കല്പന എഴുതിത്തന്നത്. 6 സൃഷ്ടിയുടെ
ആരംഭത്തിങ്കലോ ദൈവം അവരെ ആണും
പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചു. 7 അതുകൊണ്ട് പുരുഷൻ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു
പറ്റിച്ചേരും; 8 ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും;
അങ്ങനെ അവർ പിന്നെ രണ്ടല്ല ഒരു ദേഹമത്രേ.

9 ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ
മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുത്" എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 10 വീട്ടിൽവച്ച് ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും
അതിനെക്കുറിച്ച് അവനോട് ചോദിച്ചു. 11 അവൻ
അവരോട്: "ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരുത്തിയെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ അവൾക്ക് വിരോധമായി
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 12 സ്ത്രീയും ഭർത്താവിനെ
ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരുത്തനുമായി വിവാഹം
കഴിഞ്ഞാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.

ദൈവരാജ്യം ശിശുക്കളെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക്.

13 അവൻ തൊടേണ്ടതിന് ചിലർ തങ്ങളുടെ
കുട്ടികളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
ശിഷ്യന്മാരോ അവരെ ശാസിച്ചു. 14 യേശു
അത് കണ്ടപ്പോൾ കോപത്തോടെ അവരോട്:
"ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുത്; ദൈവരാജ്യം
ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ. 15 ദൈവരാജ്യത്തെ
ശിശു എന്നപോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ
ആരും ഒരിക്കലും അതിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു"
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പിന്നെ അവൻ കുട്ടികളെ
എടുത്ത് അവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ച്, അവരെ
അനുഗ്രഹിച്ചു.

സമ്പത്തുള്ളവനും ദൈവരാജ്യവും.

17 അവൻ പുറപ്പെട്ടു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ
ഒരുവൻ ഓടിവന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി:
"നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവനെ അവകാശം
ആക്കുവാൻ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യേണം?" എന്നു
അവനോട് ചോദിച്ചു. 18 അതിന് യേശു: "എന്നെ

നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നത് എന്ത്? ദൈവം ഒരുവൻ
അല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരുമില്ല. 19 കൊലചെയ്യരുത്,
വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്, മോഷ്ടിക്കരുത്, കള്ള
സാക്ഷ്യം പറയരുത്, ചതിക്കരുത്, നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിയ്ക്ക
എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ" എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവനോട്: "ഗുരോ,
ഇതു ഒക്കെയും ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ
പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു
അവനെ നോക്കി അവനെ സ്നേഹിച്ചു: "ഒരു
കുറവ് നിനക്കുണ്ട്; നീ പോയി നിനക്കുള്ളത്
എല്ലാം വിറ്റ് ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്ക; എന്നാൽ
നിനക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ
വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്ക" എന്നു പറഞ്ഞു.
22 അവൻ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവൻ ആകകൊണ്ട്
ഈ വചനത്തിങ്കൽ വിഷാദിച്ചു ദുഃഖിതനായി
പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

23 യേശു ചുറ്റും നോക്കി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്:
"സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത്
എത്ര പ്രയാസം!" എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അവന്റെ ഈ
വാക്കിനാൽ ശിഷ്യന്മാർ വിസ്മയിച്ചു; എന്നാൽ
യേശു പിന്നെയും: "മക്കളേ, ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നത് എത്ര പ്രയാസം! 25 ധനവാൻ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഒട്ടകം
സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നത് എളുപ്പം" എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അവർ ഏറ്റവും വിസ്മയിച്ചു:
"എന്നാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ ആർക്ക് കഴിയും?"
എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 27 യേശു
അവരെ നോക്കി; "മനുഷ്യരാൽ അസാദ്ധ്യം
തന്നേ, ദൈവത്താൽ അല്ലതാനും; ദൈവത്താൽ

സകലവും സാദ്ധ്യമല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.
28 പത്രൊസ് അവനോട്: “ഇതാ, ഞങ്ങൾ
സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിന് യേശു: “എന്റെ
നിമിത്തവും സുവിശേഷം നിമിത്തവും വീടോ
സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരികളെയോ
അമ്മയെയോ അപ്പനെയോ മക്കളെയോ
നിലങ്ങളെയോ വിട്ടാൽ, 30 ഈ ലോകത്തിൽ
തന്നേ, ഉപദ്രവങ്ങളോടുംകൂടെ, നൂറു
മടങ്ങ് വീടുകളെയും സഹോദരന്മാരെയും
സഹോദരികളെയും അമ്മമാരെയും മക്കളെയും
നിലങ്ങളെയും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ
നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരുമില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
31 എങ്കിലും മുമ്പന്മാർ പലരും പിമ്പന്മാരും
പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും ആകും” എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.

യേശു വീണ്ടും തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെ കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

32 അവർ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള
വഴിയിലൂടെ യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു; യേശു
അവർക്ക് മുമ്പായി നടന്നു; ശിഷ്യന്മാർ
വിസ്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ ഭയപ്പെട്ടു.
അവൻ വീണ്ടും പന്ത്രണ്ടുപേരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അവരോട്: 33 “ഇതാ, നാം
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു; അവിടെ
മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും;
അവർ അവനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു
ജാതികൾക്ക് ഏല്പിക്കും. 34 അവർ അവനെ

പരിഹസിക്കുകയും തുപ്പുകയും തല്ലുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും" എന്നിങ്ങനെ തനിക്കു വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കാനുള്ളത് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

സെബെദിമക്കളുടെ അഭ്യർത്ഥന.

35 സെബെദിയുടെ മക്കളായ യാക്കോബും
യോഹന്നാനും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോട്: "ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നിന്നോട്
യാചിക്കുവാൻ പോകുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു
ചെയ്തുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരോട്: ഞാൻ
നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ചെയ്തുതരുവാൻ നിങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു?" എന്നു ചോദിച്ചു. 37 "നിന്റെ
മഹത്വത്തിൽ ഞങ്ങളിൽ ഒരുവൻ നിന്റെ വലത്തും
ഒരുവൻ ഇടത്തും ഇരിക്കുവാൻ വരം നല്കേണം"
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 38 യേശു അവരോട്:
"നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്താണെന്ന്
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിക്കുന്ന
പാനപാത്രം കുടിക്കുവാനും ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന
സ്നാനം ഏൽക്കുവാനും നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ?"
എന്നു ചോദിച്ചതിന് "കഴിയും" എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 39 യേശു അവരോട്: "ഞാൻ കുടിക്കുന്ന
പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കുടിക്കുകയും ഞാൻ
ഏല്ക്കുന്ന സ്നാനം നിങ്ങൾ ഏല്ക്കുകയും
ചെയ്യും. 40 എന്നാൽ എന്റെ വലത്തും
ഇടത്തും ഇരിക്കുവാൻ വരം നല്കുന്നതോ
എന്റേതല്ല; ആർക്ക് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ
അവർക്ക് കിട്ടും" എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അത്
ശേഷം പത്തു ശിഷ്യന്മാരും കേട്ടിട്ട്, അവർക്ക്

യാക്കോബിനോടും യോഹന്നാനോടും അമർഷം
തോന്നിത്തുടങ്ങി. 42 യേശു അവരെ
അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരോട്: “ജാതികളുടെ
അധിപതികളായവർ അവരുടെമേൽ കർത്തൃത്വം
ചെയ്യുന്നുവെന്നും; അവരുടെ പ്രമാണികൾ
അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു
എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 43 എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെ അരുത്;
നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ
ആകണം; 44 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും ദാസനാകേണം.
45 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല,
ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ
ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുക്കുവാനും അത്രേ
വന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞു.

ബർത്തിമായിയ്ക്ക് കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നു.

46 അവർ യെരീഹോവിൽ എത്തി;
പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടും വലിയ
പുരുഷാരത്തോടും കൂടെ യെരീഹോവിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ തിമായിയുടെ
മകനായ ബർത്തിമായി എന്ന കുരുടനായ
ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ വഴിയരികെ ഇരുന്നിരുന്നു.
47 നസറായനായ യേശു ആ വഴി വരുന്നു എന്നു
കേട്ടിട്ട് അവൻ: “ദാവീദുപുത്രാ, യേശുവേ,
എന്നോട് കരുണ തോന്നേണമേ” എന്നു
നിലവിളിച്ചു തുടങ്ങി. 48 മിണ്ടാതിരിക്കുവാൻ
പലരും അവനെ ശാസിച്ചിട്ടും: “ദാവീദുപുത്രാ,
എന്നോട് കരുണ തോന്നേണമേ” എന്നു അവൻ

ഏറ്റവും അധികം നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
49 അപ്പോൾ യേശു നിന്നു: "അവനെ വിളിപ്പിൻ"
എന്നു പറഞ്ഞു. "ധൈര്യപ്പെടുക, എഴുന്നേല്ക്ക,
അവൻ നിന്നെ വിളിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞ് അവർ
കുരുടനെ വിളിച്ചു. 50 അവൻ തന്റെ പുതപ്പ്
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 51 യേശു അവനോട്:
"ഞാൻ നിനക്ക് എന്ത് ചെയ്തുതരേണമെന്ന്
നീ ഇച്ഛിക്കുന്നു?" എന്നു ചോദിച്ചതിന്:
"റബ്ബൂനി, എനിക്ക് കാഴ്ച പ്രാപിക്കണം" എന്നു
കുരുടൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. 52 യേശു
അവനോട്: "പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
സൗഖ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ
അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു യാത്രയിൽ അവനെ
അനുഗമിച്ചു.

11. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള രാജകീയ പ്രവേശനം.

1 അവർ യെരൂശലേമിനോട് അടുത്ത്,
ഒലിവുമലയരികെ ബേത്ത്ഫാഗയോടു
ബേഥാന്യയോടും സമീപിച്ചപ്പോൾ അവൻ
ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ച് അവരോട്:
2 "നിങ്ങൾക്ക് എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ
ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടന്നാൽ ഉടനെ ആരും
ഒരിക്കലും സവാരി ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു
കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് കാണും;
അതിനെ അഴിച്ച് കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 "ഇതു
ചെയ്യുന്നതു എന്ത്?" എന്നു ആരെങ്കിലും

നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ “കർത്താവിന്
ഇതിനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ട്” എന്നു പറവിൻ;
ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങോട്ട് അയയ്ക്കും”
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അവർ പോയി തെരുവിൽ
പുറത്തു വാതിൽക്കൽ കഴുതക്കുട്ടിയെ
കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് കണ്ട് അതിനെ അഴിച്ച്.
5 അവിടെ നിന്നവരിൽ ചിലർ അവരോട്:
“നിങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നത് എന്ത്?”
എന്നു ചോദിച്ചു. 6 യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ
അവർ അവരോട് പറഞ്ഞു; അവർ അവരെ
വിട്ടയച്ചു. 7 അവർ കഴുതക്കുട്ടിയെ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ
അതിന്മേൽ ഇട്ട്; അങ്ങനെ അവൻ അതിന്മേൽ
കയറി ഇരുന്നു. 8 അനേകർ തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രങ്ങൾ വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു ചിലർ
പറമ്പുകളിൽ നിന്നു ചില്ലിക്കൊമ്പ് വെട്ടി
വഴിയിൽ വിതറി. 9 മുമ്പും പിമ്പും നടക്കുന്നവർ:
“ഹോശന്നാ, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; 10 നമ്മുടെ
പിതാവായ ദാവീദിന്റെ വരുന്നതായ രാജ്യം
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
ഹോശന്നാ” എന്നു ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

11 അവൻ യെരൂശലേമിൽ ദൈവാലയത്തിലേക്ക്
ചെന്ന് സകലവും ചുറ്റും നോക്കിയ ശേഷം നേരം
വൈകിയതുകൊണ്ട് പന്തിരുവരോടും കൂടെ
ബേഥാന്യയിലേക്കു പോയി.

അത്തിവൃക്ഷത്തെ ശപിക്കുന്നു.

12 പിറ്റെന്നാൾ അവർ ബേഥാന്യ വിട്ടു
പോരുമ്പോൾ അവന് വിശന്നു; 13 അവൻ

ഇലയുള്ളൊരു അത്തിവൃക്ഷം ദൂരത്തുനിന്ന് കണ്ട്,
അതിൽ ഫലം വല്ലതും കണ്ടുകിട്ടുമോ എന്നു
വെച്ച് ചെന്ന്, അതിനരികെ എത്തിയപ്പോൾ ഇല
അല്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ല; അത് അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ
കാലം ആയിരുന്നില്ല. 14 അവൻ അതിനോട്;
"ഇനി നിങ്കൽനിന്ന് ആരും ഒരിക്കലും ഫലം
തിന്നാതിരിക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു; അത്
ശിഷ്യന്മാർ കേട്ട്.

ദൈവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.–

15 അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു,
ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും
വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി;
നാണയമാറ്റക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാക്കളെ
വില്ക്കുന്നവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളെയും മറിച്ചിട്ടു
കളഞ്ഞു; 16 ആരും ദൈവാലയത്തിൽകൂടി
വില്പനയ്ക്കുള്ള ഒരു വസ്തുവും
കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 17 പിന്നെ
അവരെ ഉപദേശിച്ചു: "എന്റെ ആലയം
സകല ജാതികൾക്കും പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ?
നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ
ഗുഹയാക്കിത്തീർത്തു" എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അത്
കേട്ടിട്ട് മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
അവനെ കൊല്ലുവാനായി അവസരം അന്വേഷിച്ചു.
പുരുഷാരം എല്ലാം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
അതിശയിക്കുകയാൽ അവർ അവനെ
ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.

19 സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ അവൻ നഗരം വിട്ടു
പോകും.

സംശയിക്കാതെ വിശ്വസിക്കുക.

20 രാവിലെ അവർ കടന്നുപോരുമ്പോൾ
അത്തിവൃക്ഷം വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയത് കണ്ട്.
21 അപ്പോൾ പത്രൊസിന് ഓർമ്മ വന്നു: “റബ്ബീ,
നോക്കൂ, നീ ശപിച്ച അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയി” എന്നു
അവനോട് പറഞ്ഞു. 22 യേശു അവരോട് ഉത്തരം
പറഞ്ഞത്: “ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ
ആയിരിപ്പിൻ. 23 ആരെങ്കിലും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സംശയിക്കാതെ താൻ പറയുന്നത് സംഭവിക്കും
എന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഈ മലയോട്:
ദൈവം നിന്നെയെടുത്ത് കടലിൽ എറിയട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
സംഭവിക്കും, ദൈവം അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
24 അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
യാചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു
വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ അത് നിങ്ങൾക്ക്
ഉണ്ടാകും” എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
25 നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നില്ക്കുമ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ
ലംഘനങ്ങളെയും ക്ഷമിക്കേണ്ടതിന് നിങ്ങൾക്ക്
ആരോടെങ്കിലും വിരോധമായി വല്ലതും
ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനോട് ക്ഷമിപ്പിൻ. 26 നിങ്ങൾ
ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവ് നിങ്ങളുടെ ലംഘനങ്ങളെയും
ക്ഷമിക്കയില്ല.

യേശുവിന്റെ അധികാരം ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്നു.

27 അവർ പിന്നെയും യെരൂശലേമിൽ ചെന്ന്.
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ നടക്കുമ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; 28 “നീ
എന്ത് അധികാരംകൊണ്ട് ഇതു ചെയ്യുന്നു” എന്നും
“ഇതു ചെയ്‌വാനുള്ള അധികാരം നിനക്ക് തന്നതു
ആർ?” എന്നും അവനോട് ചോദിച്ചു. 29 യേശു
അവരോട്: “ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്ക്
ചോദിക്കും; അതിന് ഉത്തരം പറവിൻ; എന്നാൽ
ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ട് ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നു
ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും. 30 യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നോ മനുഷ്യരിൽനിന്നോ
ഉണ്ടായത്? എന്നോട് ഉത്തരം പറവിൻ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 31 അവർ തമ്മിൽ ചർച്ചചെയ്തു:
“സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു എന്നു നമ്മൾ പറഞ്ഞാൽ,
പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞത്
എന്ത് എന്നു അവൻ പറയും. 32 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാലോ” —എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ
സാക്ഷാൽ പ്രവാചകൻ എന്നു എണ്ണുകകൊണ്ട്
അവർ ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. 33 അങ്ങനെ അവർ
യേശുവിനോടു: “ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ”
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ ഞാനും
ഇതു ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നു എന്നു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല” എന്നു യേശു അവരോട്
പറഞ്ഞു.

12. അദ്ധ്യായം.

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉപമ.

1 പിന്നെ അവൻ ഉപമകളാൽ അവരോട്
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയത്: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു

മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി ചുറ്റും വേലികെട്ടി
മുന്തിരിച്ചക്കും കുഴിച്ചുനാട്ടി ഗോപുരവും
പണിതു അത് പാട്ടത്തിന് കൃഷിക്കാരെ ഏല്പിച്ചിട്ട്
ദൂരദേശത്തേക്ക് പോയി. 2 കാലം ആയപ്പോൾ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഫലത്തിൽനിന്ന് ചിലത്
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന് അവൻ ഒരു ദാസനെ ആ
കൃഷിക്കാരുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു. 3 അവർ
അവനെ പിടിച്ച് തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു.
4 പിന്നെ മറ്റൊരു ദാസനെ അവരുടെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെ അവർ തലയിൽ
മുറിവേല്പിക്കയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.
5 അവൻ മറ്റൊരുവനെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെ
അവർ കൊന്നു; മറ്റു പലരെയും അവർ
അതുപോലെതന്നെ, ചിലരെ അടിക്കുകയും
ചിലരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 6 അവന്
ഇനി ഒരുവൻ, ഒരു പ്രിയമകൻ, ഉണ്ടായിരുന്നു.
“എന്റെ മകനെ അവർ ആദരിക്കും” എന്നു
പറഞ്ഞു ഒടുക്കം അവനെ അവരുടെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചു. 7 ആ പാട്ടക്കൃഷിക്കാരോ: “ഇവൻ
അവകാശി ആകുന്നു; വരുവിൻ; നാം ഇവനെ
കൊല്ലുക; എന്നാൽ അവകാശം നമുക്കാകും”
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 8 അവർ അവനെ പിടിച്ച്
കൊന്നു തോട്ടത്തിൽ നിന്നു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.
9 എന്നാൽ തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ എന്ത് ചെയ്യും?
അവൻ വന്നു ആ പാട്ടക്കൃഷിക്കാരെ നിഗ്രഹിച്ച്
തോട്ടം മറ്റുള്ളവരെ ഏല്പിക്കും.

10 “വീട് പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല്
മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 11 ഇതു
കർത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു, നമ്മുടെ

ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു”
എന്ന തിരുവെഴുത്ത് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
12 ഈ ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആകുന്നു പറഞ്ഞത്
എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട് അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ
അന്വേഷിച്ചു; എന്നാൽ പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടു
അവനെ വിട്ടുപോയി.

കൈസർക്കുള്ള നികുതി.

13 അനന്തരം അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കുവാൻ
വേണ്ടി അവർ പരീശന്മാരിലും ഹെരോദ്യരിലും
ചിലരെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു.
14 അവർ വന്നു: “ഗുരോ, നീ മനുഷ്യരുടെ
മുഖം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി
പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നീ സത്യവാനും ആരെയും
ഗണ്യമാക്കാത്തവനും എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു;
കൈസർക്ക് കരം കൊടുക്കുന്നത് വിഹിതമോ
അല്ലയോ? ഞങ്ങൾ കൊടുക്കുകയോ
കൊടുക്കാതിരിക്കയോ വേണ്ടത്?” എന്നു
അവനോട് ചോദിച്ചു. 15 അവൻ അവരുടെ കപടം
അറിഞ്ഞ്: “നിങ്ങൾ എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നത്
എന്ത്? ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കൊണ്ടുവരുവിൻ;
ഞാൻ കാണട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവർ
അത് കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ “ഈ സ്വരൂപവും
മേലെഴുത്തും ആരുടേത്?” എന്നു അവരോട്
ചോദിച്ചതിന്: “കൈസരുടേത്” എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവരോട്: “കൈസർക്കുള്ളത്
കൈസർക്കും ദൈവത്തിനുള്ളത് ദൈവത്തിനും
കൊടുക്കുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
അവങ്കൽ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദം.

18 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദൂക്യർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചോദിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
19 “ഗുരോ, ഒരുവന്റെ സഹോദരൻ മക്കളില്ലാതെ
മരിച്ചു ഭാര്യ ശേഷിച്ചാൽ ആ ഭാര്യയെ
അവന്റെ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ച് തന്റെ
സഹോദരനുവേണ്ടി സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം
എന്നു മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 20 എന്നാൽ
ഏഴ് സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ
മൂത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം
കഴിച്ച് സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു പോയി.
21 രണ്ടാമത്തവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ച്
സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; മൂന്നാമത്തവനും
അങ്ങനെ തന്നെ. 22 ഏഴ് പേരും സന്തതിയില്ലാതെ
മരിച്ചു; എല്ലാവർക്കും ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും
മരിച്ചു. 23 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ അവൾ അവരിൽ
ആർക്ക് ഭാര്യയാകും? ഏഴ് പേർക്കും ഭാര്യ
ആയിരുന്നുവല്ലോ?” 24 യേശു അവരോട്
പറഞ്ഞത്: “നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും
ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്കകൊണ്ടല്ലയോ
തെറ്റിപ്പോകുന്നത്? 25 മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ
വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ല, വിവാഹത്തിന്
കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ദൂതന്മാരെപ്പോലെ ആകും. 26 എന്നാൽ
മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്
മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിൽ
മുൾപ്പടർപ്പുഭാഗത്ത് ദൈവം അവനോട്: ‘ഞാൻ
അബ്രഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ

ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും' എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
27 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ; നിങ്ങൾ വളരെ
തെറ്റിപ്പോകുന്നു."

പ്രധാന കല്പനകൾ

28 ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്ന്
അവർ തമ്മിൽ തർക്കിക്കുന്നത് കേട്ട്: യേശു
അവരോട് നല്ലവണ്ണം ഉത്തരം പറഞ്ഞത്
കണ്ട് ബോധിച്ചിട്ട്: "എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പന
ഏത്?" എന്നു അവനോട് ചോദിച്ചു. അതിന്
യേശു: 29 "എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പനയോ:
"യിസ്രായേലേ, കേൾക്കുക; നമ്മുടെ
ദൈവമായ കർത്താവ് ഏകകർത്താവ്.
30 നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും
പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും
കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം" എന്നു ആകുന്നു.
31 രണ്ടാമത്തേതോ: "നിന്റെ അയൽക്കാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം"
എന്നത്രേ; ഇവയിൽ വലുതായിട്ട് മറ്റൊരു
കല്പനയും ഇല്ല" എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
32 ശാസ്ത്രി അവനോട്: "നല്ലത്, ഗുരോ, നീ
പറഞ്ഞത് സത്യം തന്നേ; ദൈവം ഏകനേയുള്ളൂ;
അവനല്ലാതെ മറ്റൊരുത്തനുമില്ല. 33 അവനെ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും
പൂർണ്ണശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും
തന്നെപ്പോലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും
സകല സർവ്വാംഗഹോമങ്ങളെക്കാളും

യാഗങ്ങളേക്കാളും സാരമേറിയത് തന്നേ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ ബുദ്ധിയോടെ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു യേശു കണ്ടിട്ട്: “നീ
ദൈവരാജ്യത്തോട് അകന്നവനല്ല” എന്നു
പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം അവനോട് ആരും
ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല.

ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രനാകുന്നതെങ്ങനെ?

35 യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട്
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയത്: “ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ
പുത്രൻ എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നത്
എങ്ങനെ?
36 “കർത്താവ് എന്റെ കർത്താവിനോട്:
ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠം ആക്കുവോളം എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു”
എന്നു ദാവീദ് താൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിലായി
പറയുന്നു. 37 ദാവീദ് തന്നേ ക്രിസ്തുവിനെ
കർത്താവ് എന്നു പറയുന്നുവല്ലോ; പിന്നെ
അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നത് എങ്ങനെ?” വലിയ
പുരുഷാരം അവന്റെ വാക്ക് സന്തോഷത്തോടെ
കേട്ടുപോന്നു.

ശാസ്ത്രിമാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.

38 അവൻ തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
അവരോട്: “നീണ്ട അങ്കികളോടെ
നടക്കുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ 39 വന്ദനവും
പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ
പ്രധാനസ്ഥലവും ഇച്ഛിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. 40 അവർ വിധവമാരുടെ

വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന് നീണ്ട പ്രാർത്ഥന കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർക്ക് ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും” എന്നു പറഞ്ഞു.

വിധവയുടെ നാണയം.

41 പിന്നെ യേശു ദൈവാലയത്തിലെ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിന് നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം ഇടുന്നത് നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ധനവാന്മാർ പലരും
വളരെയധികം ഇട്ട്. 42 അപ്പോൾ ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ വന്നു ഒരു പൈസയ്ക്ക് തുല്യമായ രണ്ടു
കാശ് ഇട്ട്. 43 അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു: “ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട എല്ലാവരേക്കാളും ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
44 എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നു ഇട്ട്; ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു, തനിക്കുള്ളതെല്ലാം തന്റെ ഉപജീവനത്തിനുള്ളത് മുഴുവനും ഇട്ട്” എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.

13. അദ്ധ്യായം.

ദൈവാലയം തകർക്കപ്പെടുമെന്ന് പ്രവചിക്കുന്നു.

1 യേശു ദൈവാലയത്തെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവൻ: “ഗുരോ, നോക്കൂ, എത്ര വിസ്മയകരമായ കല്ലുകളും പണികളും!” എന്നു
അവനോട് പറഞ്ഞു. 2 യേശു അവനോട്: “നീ ഈ
വലിയ പണി കാണുന്നുവോ? ഇതെല്ലാം കല്ലിന്മേൽ

കല്ല് ശേഷിക്കാതവണ്ണം തകർക്കപ്പെടും" എന്നു പറഞ്ഞു.

അന്ത്യകാലത്തെ അടയാളങ്ങൾ.

3 പിന്നെ അവൻ ഒലിവുമലയിൽ
ദൈവാലയത്തിന് നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
പത്രൊസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും
അന്ത്രെയാസും സ്വകാര്യമായി അവനോട്:
4 "അത് എപ്പോൾ സംഭവിക്കും? ഇതെല്ലാം
സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണം എന്ത്
എന്നു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും" എന്നു ചോദിച്ചു.
5 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്:
"ആരും നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. 6 ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അനേകർ എന്റെ പേരെടുത്തു
വന്നു പലരെയും വഴിതെറ്റിക്കും. 7 നിങ്ങൾ
യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധശ്രുതികളെയും കുറിച്ച്
കേൾക്കുമ്പോൾ ഭ്രമിച്ചുപോകരുതു. അത്
സംഭവിക്കേണ്ടത് തന്നേ; എന്നാൽ അപ്പോഴും
അവസാനമായിട്ടില്ല. 8 ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം
രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും; പലയിടങ്ങളിലും
ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും ഉണ്ടാകും; ഇതെല്ലാം
ഈറ്റുനോവിന്റെ ആരംഭമത്രേ.

9 എന്നാൽ നിങ്ങളെത്തന്നേ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; അവർ നിങ്ങളെ
ന്യായാധിപസംഘങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുകയും
പള്ളികളിൽവെച്ച് തല്ലുകയും എന്റെ നിമിത്തം
നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പാകെ
അവർക്ക് സാക്ഷ്യത്തിനായി നിർത്തുകയും
ചെയ്യും. 10 എന്നാൽ സുവിശേഷം മുമ്പെ
സകലജാതികളോടും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

11 അവർ നിങ്ങളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി
ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എന്ത് പറയേണ്ടു എന്നു മുൻകൂട്ടി
വിചാരപ്പെടരുത്. ആ നാഴികയിൽ നിങ്ങൾക്ക്
ലഭിക്കുന്നതു തന്നേ പറവിൻ; പറയുന്നത് നിങ്ങൾ
അല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവത്രേ. 12 സഹോദരൻ
സഹോദരനെയും അപ്പൻ മകനെയും മരണത്തിന്
ഏല്പിക്കും; മക്കളും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ
നേരെ എഴുന്നേറ്റ് അവരെ കൊല്ലിക്കും.
13 എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ
വെറുക്കും; എന്നാൽ അവസാനത്തോളം
സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടും.

14 എന്നാൽ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത
നില്ക്കരുതാത്ത സ്ഥലത്ത് നില്ക്കുന്നതു
നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, -- വായിക്കുന്നവൻ
ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ -- അന്ന് യെഹൂദ്യദേശത്ത്
ഉള്ളവർ മലകളിലേക്ക് ഓടിപ്പോകട്ടെ.
15 പുരമുകളിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അകത്തേക്ക്
ഇറങ്ങിപ്പോകയോ വീട്ടിൽ നിന്നു വല്ലതും
എടുക്കുവാൻ കടക്കുകയോ അരുത്.
16 വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ വസ്ത്രം
എടുക്കുവാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുത്. 17 ആ കാലത്ത്
ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും
അയ്യോ കഷ്ടം! 18 എന്നാൽ അത് ശീതകാലത്ത്
സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. 19 ആ
നാളുകൾ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയുടെ
ആരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും
ഇനിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ
മഹാകഷ്ടകാലം ആകും. 20 കർത്താവ്
ആ നാളുകളെ ചുരുക്കീട്ടില്ല എങ്കിൽ ഒരു

ജഡവും രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുകയില്ല. താൻ
തിരഞ്ഞെടുത്ത വൃതന്മാർനിമിത്തമോ അവൻ
ആ നാളുകളെ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 21 അന്ന്
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു: ഇതാ ക്രിസ്തു ഇവിടെ
എന്നോ അതാ അവിടെ എന്നോ പറഞ്ഞാൽ
വിശ്വസിക്കരുത്. 22 കള്ള ക്രിസ്തുക്കളും
കള്ളപ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റ്, കഴിയുമെങ്കിൽ
വൃതന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും കാണിയ്ക്കും. 23 നിങ്ങളോ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഞാൻ എല്ലാം
നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുവല്ലോ.
24 എങ്കിലോ ആ കാലത്തെ കഷ്ടം
കഴിഞ്ഞ ശേഷം സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകുകയും
ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും
25 ആകാശത്തുനിന്ന് നക്ഷത്രങ്ങൾ വീഴുകയും
ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകുകയും
ചെയ്യും. 26 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ
ശക്തിയോടും തേജസ്സോടുംകൂടെ മേഘങ്ങളിൽ
വരുന്നത് അവർ കാണും. 27 അന്ന് അവൻ തന്റെ
ദൂതന്മാരെ അയച്ച്, തന്റെ വൃതന്മാരെ ഭൂമിയുടെ
അറുതിമുതൽ ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെയും
നാല് ദിക്കിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും.

മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവിനായി ജാഗ്രതയോടെ ഇരിക്കുക

28 അത്തിയെ നോക്കി ഒരു ഉപമ
പഠിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി ഇല
തളിർക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 29 അങ്ങനെ
നിങ്ങളും ഇതു സംഭവിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ

അവൻ അടുക്കെ വാതിൽക്കൽ തന്നേ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.
30 ഇതു ഒക്കെയും സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
31 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒരിക്കലും ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല.
32 ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല.
33 ആ സമയം എപ്പോഴാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ട് ജാഗ്രതയോടെ ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുവിൻ.
34 ഇതു ഒരു മനുഷ്യൻ വീടുവിട്ട് പരദേശത്തുപോകുമ്പോൾ തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് ആ വീടിന്റെ ചുമതലയും അവനവന് അതത് വേലയും കൊടുത്തിട്ട് വാതിൽ കാവൽക്കാരനോട് ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ.
35 യജമാനൻ സന്ധ്യയ്ക്കോ അർദ്ധരാത്രിക്കോ കോഴികൂകുന്ന നേരത്തോ രാവിലെയോ എപ്പോൾ വരും എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ട്,
36 അവൻ പെട്ടെന്ന് വന്നു നിങ്ങളെ ഉറങ്ങുന്നവരായി കണ്ടെത്താതിരിക്കേണ്ടതിന് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.
37 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നത് എല്ലാവരോടും പറയുന്നു: ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.

14. അദ്ധ്യായം.

1 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് പെസഹയുടെയും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെയും ഉത്സവം

ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും യേശുവിനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ച്
കൊല്ലേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്നു അന്വേഷിച്ചു.
2 ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ
ഉത്സവത്തിൽ അരുത് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

ബേഥാന്യയിലെ തൈലാഭിഷേകം.

3 യേശു ബേഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായ
ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ഒരു സ്ത്രീ ഒരു വെങ്കൽഭരണിയിൽ വളരെ
വിലയേറിയതും ശുദ്ധവുമായ സ്വച്ഛജടാമാംസി*
തൈലവുമായി വന്നു ഭരണി പൊട്ടിച്ച്
അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 4 അവിടെ
ചിലർ ദേഷ്യത്തോടെ: "തൈലത്തിന്റെ ഈ
വെറും ചെലവ് എന്തിന്? 5 ഇതു മുന്നൂറിൽ
അധികം വെള്ളിക്കാശിന് വിറ്റ് ദരിദ്രർക്ക്
കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവല്ലോ"
എന്നിങ്ങനെ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു, അവളെ ശാസിച്ചു.
6 എന്നാൽ യേശു: "അവളെ വിടുവിൻ; അവളെ
അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എന്ത്? അവൾ എനിക്ക്
ഒരു നല്ല കാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 7 ദരിദ്രർ
എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ;
ഇച്ഛിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് നന്മചെയ്‌വാൻ
നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും; ഞാനോ എല്ലായ്പോഴും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.
8 അവളാൽ കഴിയുന്നത് അവൾ ചെയ്തു;
എന്റെ സംസ്ക്കാരത്തിനുവേണ്ടി അവൾ

* **14. അദ്ധ്യായം.. 3** ഹിമാലയത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന 'നാർദിൻ' എന്ന ചെടിയുടെ വേരിൽനിന്നെടുക്കുന്ന സുഗന്ധദ്രവ്യം.

മുമ്പുകൂട്ടി എന്റെ ദേഹത്തിന് തൈലാഭിഷേകം
ചെയ്തു. 9 സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ
പ്രസംഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം അവൾ ചെയ്തതു
അവളുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു."

യൂദാസിന്റെ വഞ്ചന.

10 പിന്നെ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ
ഈസ്കര്യോത്താ യൂദാ യേശുവിനെ
മഹാപുരോഹിതൻമാർക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്. 11 അവർ അത്
കേട്ട് സന്തോഷിച്ച് അവന് പണം കൊടുക്കാം
എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു; അവൻ യേശുവിനെ
എങ്ങനെ അവർക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നു
തക്കം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു.

പെസഹാ ഭക്ഷണത്തിനായി ഒരുക്കുന്നു.

12 പെസഹ കുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കുന്നതായ
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ
ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: നീ പെസഹ കഴിക്കുവാൻ
ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കണം എന്നു ചോദിച്ചു.
13 അവൻ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു;
നഗരത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ ഒരു കുടം
വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ
നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടും. 14 അവന്റെ പിന്നാലെ
ചെല്ലുക അവൻ കടക്കുന്ന വീട്ടിൽചെന്ന് ആ
വിട്ടുടയവനോടു: ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി
പെസഹ കഴിക്കുവാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു
ഗുരു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 15 അവൻ
വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും;
അവിടെ നമുക്കു ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

16 ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിൽ ചെന്ന് അവൻ
തങ്ങളോട് പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ട് പെസഹ
ഒരുക്കി.
17 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ പന്തിരുവരോടും
കൂടെ വന്നു. 18 അവർ ഇരുന്നു
ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു: "നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ,
എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നേ, എന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട്
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അവർ
ദുഃഖിച്ചു: ഓരോരുത്തരും: "തീർച്ചയായും അത്
ഞാനല്ലല്ലോ" എന്നു അവനോട് ചോദിക്കാൻ
തുടങ്ങി. 20 അവൻ അവരോട്: "പന്തിരുവരിൽ
ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടെ പാത്രത്തിൽ
കൈമുക്കുന്നവൻ തന്നേ. 21 മനുഷ്യപുത്രൻ
പോകുന്നത് തന്നെക്കുറിച്ച് തിരുവെഴുത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ; എന്നാൽ
മനുഷ്യപുത്രനെ ഒറ്റികൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനോ
അയ്യോ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു
എങ്കിൽ അവന് കൊള്ളാമായിരുന്നു" എന്നു
പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും.

22 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം
എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവർക്ക് കൊടുത്തു:
"വാങ്ങുവിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരം" എന്നു പറഞ്ഞു.
23 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രംചൊല്ലി
അവർക്ക് കൊടുത്തു; അവർ എല്ലാവരും
അതിൽനിന്ന് കുടിച്ചു: 24 "ഇതു അനേകർക്ക്
വേണ്ടി ചൊരിയുന്നതായ ഉടമ്പടിക്കുള്ള എന്റെ
രക്തം. 25 മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം
ദൈവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി കുടിക്കുന്ന

നാൾവരെ ഞാൻ അത് ഇനി അനുഭവിക്കുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു”
എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.
26 പിന്നെ അവർ സ്തോത്രം പാടിയശേഷം ഒലിവ്
മലയ്ക്ക് പോയി.
27 യേശു അവരോട്: “എന്റെ നിമിത്തം
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇടറിപ്പോകും; “ഞാൻ
ഇടയനെ വെട്ടും, ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 എന്നാൽ
ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം നിങ്ങൾക്ക്
മുമ്പെ ഗലീലയ്ക്കു പോകും” എന്നു പറഞ്ഞു.
29 പത്രൊസ് അവനോട്: “എല്ലാവരും ഇടറിയാലും
ഞാൻ ഇടറുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. 30 യേശു
അവനോട്: “ഇന്ന്, ഈ രാത്രിയിൽ തന്നേ, കോഴി
രണ്ടുവട്ടം കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ
തള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോട്
പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 31 എന്നാൽ പത്രൊസ്:
“നിന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ
നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല” എന്നു അധികമായി
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെതന്നെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു.

യേശു ഗെത്സമനയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

32 അവർ ഗെത്ത്ശമന എന്നു പേരുള്ള
സ്ഥലത്തുവന്നപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോട്:
“ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുതീരുവോളം ഇവിടെ
ഇരിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. 33 പിന്നെ
അവൻ പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും
യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഭ്രമിക്കുവാനും
വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി: 34 “എന്റെ ഉള്ളം
മരണവേദനപോലെ അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു;
ഇവിടെ പാർത്തു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ” എന്നു

അവരോട് പറഞ്ഞു. 35 പിന്നെ അല്പം മുമ്പോട്ടു
ചെന്ന് നിലത്തു വീണു, കഴിയും എങ്കിൽ ആ
നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകേണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു:
36 "അബ്ബാ, പിതാവേ, നിനക്ക് എല്ലാം കഴിയും;
ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ;
എങ്കിലും എന്റെ ഹിതമല്ല അങ്ങയുടെ ഹിതം
തന്നേ" ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പിന്നെ അവൻ
വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നത് കണ്ട് പത്രൊസിനോട്:
"ശിമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴിക
ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിനക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലയോ?
38 പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ
ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ; ആത്മാവ്
ഒരുക്കമുള്ളത്, ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ"
എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അവൻ പിന്നെയും
പോയി ആ വചനം തന്നേ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു.
40 മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾക്ക്
ഭാരമേറിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ഉറങ്ങുന്നത്
കണ്ട്; അവർ അവനോട് എന്ത് ഉത്തരം പറയേണം
എന്നു അറിഞ്ഞില്ല. 41 അവൻ മൂന്നാമതു
വന്നു അവരോട്: "ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ ഉറങ്ങി
വിശ്രമിക്കുകയാണോ? മതി, ആ നാഴിക
വന്നു; ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. 42 എഴുന്നേല്പിൻ;
നാം പോക; ഇതാ, എന്നെ ഒറ്റികൊടുക്കുന്നവൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.

യൂദാസ് ഒറ്റികൊടുക്കുന്നു.

43 ഉടനെ, അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ, പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ യൂദയും
അവനോടുകൂടെ മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ,

ശാസ്ത്രിമാർ, മൂപ്പന്മാർ എന്നവർ അയച്ച
ഒരു പുരുഷാരവും വാളും വടിയുമായി
വന്നു. 44 അവനെ ഒറ്റികൊടുക്കുന്നവൻ:
“ഞാൻ ആരെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നേ
ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ച് സുരക്ഷിതമായി
കൊണ്ടുപോകുവിൻ” എന്നു അവർക്ക് ഒരു
അടയാളം പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. 45 യൂദാ
വന്ന ഉടനെ യേശുവിന്റെ അടുത്തു ചെന്ന്:
“റബ്ബീ,” എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു.
46 അവർ അവന്റെമേൽ കൈവച്ച് അവനെ പിടിച്ച്.
47 അരികെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഒരുവൻ വാൾ
ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി കാത്
അറുത്തു. 48 യേശു അവരോട്: “ഒരു കള്ളന്റെ
നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ
വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെട്ടു വന്നുവോ? 49 ഞാൻ
ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട്
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ
പിടിച്ചില്ല; എങ്കിലും തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക്
നിവൃത്തി വരേണ്ടതിന് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു. 50 അപ്പോൾ യേശുവിന്റെ
കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോയി.
51 ഒരു ബാല്യക്കാരൻ തന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ
പുതപ്പ് മാത്രം പുതച്ചുംകൊണ്ട് അവനെ
അനുഗമിച്ചു; അവർ അവനെ പിടിച്ച്. 52 അവനോ
ആ പുതപ്പ് അവിടെ വിട്ടു നഗ്നനായി ഓടിപ്പോയി.

യേശു പുരോഹിതസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ.

53 അവർ യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ അടുക്കൽ

എല്ലാ മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും വന്നു കൂടിയിരുന്നു. 54 പത്രൊസ്
മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനയുടെ മുറ്റംവരെ
അവനെ അല്പം ദൂരെയായി അനുഗമിച്ചു,
ഭൃത്യന്മാരോടു ചേർന്ന് തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
55 മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം
ഒക്കെയും യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്
അവനെതിരെ സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു,
കണ്ടില്ലതാനും. 56 അനേകർ അവന്റെ നേരെ
കള്ള സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അവരുടെ
സാക്ഷ്യംപോലും ഒത്തുവന്നില്ല. 57 ചിലർ എഴുന്നേറ്റ്
അവന്റെ നേരെ: 58 “ഞാൻ കൈപ്പണിയായ
ഈ മന്ദിരം പൊളിച്ച് മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ട്
കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റൊന്നു പണിയും എന്നു
ഇവൻ പറഞ്ഞത് ഞങ്ങൾ കേട്ട്” എന്നു കള്ള
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 59 എന്നിട്ടും അവരുടെ സാക്ഷ്യം
ഒത്തുവന്നില്ല. 60 മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു യേശുവിനോടു: “നീ ഒന്നും ഉത്തരം
പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം
പറയുന്നത് എന്ത്?” എന്നു ചോദിച്ചു. 61 അവനോ
മിണ്ടാതെയും ഉത്തരം പറയാതെയും ഇരുന്നു.
മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോട്: “നീ
വന്ദ്യനായവന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവോ?” എന്നു
ചോദിച്ചു. 62 “ഞാൻ ആകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ
സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നതും
ആകാശമേഘങ്ങളോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ
കാണും” എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 63 അപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി: 64 “ഇനി
സാക്ഷികളെക്കൊണ്ട് നമുക്കു എന്ത് ആവശ്യം?

ദൈവദൂഷണം നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ; എന്താണ് നിങ്ങളുടെ തീരുമാനം?" എന്നു ചോദിച്ചു. "അവൻ മരണയോഗ്യൻ" എന്നു എല്ലാവരും വിധിച്ചു.
65 ചിലർ അവനെ തുപ്പുകയും അവന്റെ മുഖം മൂടി അവനെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി കുത്തുകയും 'പ്രവചിക്ക' എന്നു അവനോട് പറകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി; ചേവകർ അവനെ ഏറ്റുവാങ്ങി അടിച്ചു.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നു.

66 പത്രൊസ് താഴെ നടുമുറ്റത്ത് ഇരിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്റെ വേലക്കാരത്തികളിൽ
ഒരുവൾ വന്നു, 67 പത്രൊസ് തീ കായുന്നത് കണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി: "നീയും ആ നസറായനായ യേശുവിനോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. 68 "നീ പറയുന്നത് എന്തെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നുമില്ല, എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതുമില്ല" എന്നിങ്ങനെ അവൻ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ പുറത്തു പടിപ്പുരയിലേക്ക് പോയപ്പോൾ കോഴി കൂകി.
69 ആ വേലക്കാരത്തി അവനെ പിന്നെയും കണ്ട് സമീപത്ത് നില്ക്കുന്നവരോട്: "ഇവൻ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവൻ തന്നേ" എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.
70 കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞശേഷം അരികെ നിന്നവർ പത്രൊസിനോട്: "നിശ്ചയമായും നീ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവൻ തന്നെ; നീയും ഗലീലക്കാരനല്ലോ" എന്നു
പറഞ്ഞു. 71 "നിങ്ങൾ പറയുന്ന മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല" എന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ
പ്രാകുവാനും ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി. 72 ഉടനെ
കോഴി രണ്ടാമതും കൂകി; കോഴി രണ്ടുവട്ടം

കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും
എന്നു യേശു തന്നോട് പറഞ്ഞ വാക്ക് ഓർത്ത്
പത്രൊസ് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

15. അദ്ധ്യായം.

പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നു.

1 അതികാലത്ത് മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരുമായി ന്യായാധിപസംഘം
ഒക്കെയും കൂടി ആലോചിച്ചു. പിന്നെ
അവർ യേശുവിനെ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോയി
പീലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു. 2 പീലാത്തോസ്
അവനോട്: “നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ?”
എന്നു ചോദിച്ചതിന്: “നീ അങ്ങനെ പറയുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ
അവനെതിരെ അനേകം കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിച്ചു.
4 പീലാത്തോസ് പിന്നെയും അവനോട് ചോദിച്ചു:
“നീ ഒരു ഉത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇതാ,
അവർ നിനക്കെതിരെ എന്തെല്ലാം കുറ്റങ്ങൾ
ആരോപിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 5 യേശു
പിന്നെയും ഉത്തരം ഒന്നും പറയായ്കയാൽ
പീലാത്തോസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

6 അവൻ ഉത്സവംതോറും അവർ
ചോദിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ അവർക്ക്
വിട്ടുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. 7 എന്നാൽ
ഒരു വിപ്ലവത്തിൽ കൊല ചെയ്തവരായ
വിപ്ലവക്കാരോടുകൂടെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ബറബ്ബാസ്
എന്നു പേരുള്ള ഒരുവൻ തടവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
8 പുരുഷാരം പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽവന്ന്,

പതിവുപോലെ ചെയ്യേണം എന്നു അവനോട്
അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. 9 മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ
അസൂയകൊണ്ടാണ് യേശുവിനെ ഏല്പിച്ചത്
എന്നു പീലാത്തോസ് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട്
അവരോട്: 10 "യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ
നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരണം എന്നു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ?"
എന്നു ചോദിച്ചു. 11 എന്നാൽ ബറബ്ബാസിനെ
വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിന് ചോദിപ്പാൻ
മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ പുരുഷാരത്തെ
ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 പീലാത്തോസ്
പിന്നെയും അവരോട്: "എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവ്" എന്ന് നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവനെ ഞാൻ
എന്ത് ചെയ്യേണം?" എന്നു ചോദിച്ചു. 13 "അവനെ
ക്രൂശിയ്ക്ക" എന്നു അവർ വീണ്ടും നിലവിളിച്ചു.
14 പീലാത്തോസ് അവരോട്: "അവൻ എന്ത്
ദോഷം ചെയ്തു?" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ,
"അവനെ ക്രൂശിയ്ക്ക" എന്നു അവർ അധികമായി
നിലവിളിച്ചു. 15 പീലാത്തോസ് പുരുഷാരത്തിന്
തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു ബറബ്ബാസിനെ
അവർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവിനെ
ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിപ്പിച്ച് ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചു.

യേശുവിനെ രക്താംബരവും മുൾക്കിരീടവും ധരിപ്പിക്കുന്നു.

16 പടയാളികൾ അവനെ അവരുടെ
ആസ്ഥാനമായ മണ്ഡപത്തിനകത്തു
കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി.
17 അവനെ രക്താംബരം ധരിപ്പിച്ച്, മുള്ളുകൊണ്ട്
ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവനെ ചൂടിച്ചു:
18 "യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ" എന്നു

പറഞ്ഞു വന്ദിച്ചു; 19 കോൽകൊണ്ട് അവന്റെ
തലയിൽ അടിച്ചു, അവനെ തുപ്പി, മുട്ടുകുത്തി
അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 20 അങ്ങനെ അവനെ
പരിഹസിച്ച ശേഷം അവർ രക്താംബരം നീക്കി
സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ
കൊണ്ടുപോയി.

യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കുന്നു.

21 അലെക്സന്തരിന്റെയും രൂഫൊസിന്റെയും
അപ്പനായ കുറേനക്കാരൻ ശിമോൻ
നാട്ടിൻപുറത്തുനിന്ന് വന്നു അതുവഴി
പോവുകയായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ക്രൂശ്
ചുമപ്പാൻ അവർ അവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു.
22 തലയോടിടം എന്നർത്ഥമുള്ള ഗൊല്ഗോഥാ
എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് അവർ യേശുവിനെ
കൊണ്ടുപോയി; 23 കുന്തുരുക്കം കലർത്തിയ
വീഞ്ഞ് അവന് കൊടുത്തു; അവൻ അത്
കുടിച്ചില്ല. 24 അവനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം
അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും
വിഭാഗിച്ച് എടുക്കേണ്ടതിന് അവർ ചീട്ടിട്ടു.
25 അവനെ ക്രൂശിച്ചപ്പോൾ മൂന്നാം മണി
നേരമായിരുന്നു. 26 'യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ്'
എന്നിങ്ങനെ അവന്റെമേൽ ചുമത്തിയ കുറ്റം
മീതെ എഴുതിവച്ചിരുന്നു. 27 അവർ രണ്ടു
കള്ളന്മാരെ ഒരുവനെ വലത്തും ഒരുവനെ
ഇടത്തുമായി അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിച്ചു.
28 [അധർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവനെ
എണ്ണി എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്ത് നിവൃത്തിയായി.]
29 അതുവഴി കടന്നു പോകുന്നവർ തല
കുലുക്കിക്കൊണ്ട്: "ഹാ, ഹാ, മന്ദിരം

പൊളിച്ച് മൂന്നു നാളുകൊണ്ട് പണിയുന്നവനേ,
30 നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിച്ചു ക്രൂശിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങിവാ" എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു.
31 അങ്ങനെതന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും അവനെ പരിഹസിച്ചു: "ഇവൻ
മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, എന്നാൽ തന്നെത്താൻ
രക്ഷിക്കാൻ ഇവന് കഴിയുന്നില്ല" എന്നു പരസ്പരം
പറഞ്ഞു. 32 "നമ്മൾ കണ്ട് വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്
ക്രിസ്തു എന്ന യിസ്രായേൽ രാജാവ് ഇപ്പോൾ
ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു.
അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരും അവനെ
പരിഹസിച്ചു.

യേശുവിന്റെ മരണം.

33 ആറാം മണിനേരം മുതൽ ഒമ്പതാം മണി
നേരത്തോളം ദേശത്തു എല്ലായിടത്തും ഇരുട്ട്
ഉണ്ടായി. 34 ഒമ്പതാം മണി നേരത്ത് യേശു:
"എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ
കൈവിട്ടത് എന്ത്?" എന്നു അർത്ഥമുള്ള
"എലോഹീ, എലോഹീ ലമ്മാ ശബ്ബക്താനീ"
എന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. 35 അരികെ
നിന്നവരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ട്: "നോക്കൂ അവൻ
ഏലിയാവെ വിളിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
36 ഒരുവൻ ഓടി ഒരു സ്പോഞ്ചിൽ പുളിച്ചവീഞ്ഞ്
നിറച്ച് ഒരു ഓടക്കോലിന്മേലാക്കി: "ഏലിയാവ്
അവനെ ഇറക്കുവാൻ വരുമോ എന്നു നമുക്കു
കാണാം" എന്നു പറഞ്ഞു അവന് കുടിക്കുവാൻ
കൊടുത്തു. 37 അപ്പോൾ യേശു ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടു. 38 ഉടനെ മന്ദിരത്തിലെ
തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ട് അടിയോളവും രണ്ടായി

ചീന്തിപ്പോയി. 39 അവന് എതിരെ നിന്നിരുന്ന
ശതാധിപൻ അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രാണനെ
വിട്ടതു കണ്ടിട്ട്: “ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രൻ
ആയിരുന്നു സത്യം” എന്നു പറഞ്ഞു. 40 സ്ത്രീകളും
ദൂരത്തുനിന്ന് നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു;
അവരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും ഇളയ
യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും
അമ്മ മറിയയും ശലോമയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
41 അവൻ ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർ
അവനെ അനുഗമിച്ചും ശുശ്രൂഷിച്ചും പോന്നു;
അവനോടുകൂടെ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്ന മറ്റു
സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

യേശുവിനെ സംസ്കരിക്കുന്നു.

42 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശബ്ബത്തിന്റെ
തലേദിവസമായ ഒരുക്കനാൾ ആകകൊണ്ട്
43 ആലോചനാസമിതിയിലെ ബഹുമാന്യനായ
ഒരംഗവും, ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനുമായ
അരിമത്ഥ്യയിലെ യോസഫ് ധൈര്യത്തോടെ
പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് യേശുവിന്റെ
ശരീരം ചോദിച്ചു. 44 അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ
എന്നു പീലാത്തോസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ശതാധിപനെ
വിളിച്ചു: യേശു മരിച്ചുവോ എന്നു അന്വേഷിച്ചു.
45 ശതാധിപനിൽനിന്ന് വസ്തുത അറിഞ്ഞശേഷം
അവൻ യേശുവിന്റെ ശരീരം യോസഫിന്
വിട്ടുകൊടുത്തു. 46 അവൻ ഒരു ശീല വാങ്ങി
അവനെ കുരിശിൽനിന്ന് താഴെയിറക്കി ശീലയിൽ
ചുറ്റിപ്പൊതിഞ്ഞു, പാറയിൽ വെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു
കല്ലറയിൽ വെച്ച്, കല്ലറവാതില്ക്കൽ ഒരു
കല്ല് ഉരുട്ടിവച്ചു; 47 അവനെ സംസ്കരിച്ച ഇടം

മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസെയുടെ അമ്മ മറിയയും നോക്കിക്കണ്ടു.

16. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം.

1 ശബ്ബത്തുനാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെ
അമ്മ മറിയയും ശലോമയും ചെന്ന് യേശുവിന്റെ
ശരീരം അഭിഷേകം ചെയ്യേണ്ടതിന് സുഗന്ധവർഗ്ഗം
വാങ്ങി. 2 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ
അതികാലത്ത് സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ തന്നേ
അവർ കല്ലറയ്ക്കൽ ചെന്ന്: 3 കല്ലറയുടെ
വാതിൽക്കൽ നിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി ആർ കല്ല്
ഉരുട്ടിക്കളയും എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 4 അവർ
നോക്കിയപ്പോൾ കല്ല് ഉരുട്ടിമാറ്റിയിരിക്കുന്നതായി
കണ്ട്; അത് ഏറ്റവും വലുതായിരുന്നു. 5 അവർ
കല്ലറയ്ക്കകത്ത് കടന്നപ്പോൾ വെള്ളനിലയങ്കി
ധരിച്ച ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വലത്തു ഭാഗത്ത്
ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട് ഭ്രമിച്ചു. 6 അവൻ അവരോട്:
“ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായ
യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല, നോക്കൂ
അവനെ വെച്ച സ്ഥലം ഇതാ. 7 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ പോയി അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും
പത്രൊസിനോടും: അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പെ
ഗലീലയ്ക്കു പോകുന്നു; അവൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെവച്ച് നിങ്ങൾ
അവനെ കാണും എന്നു പറവിൻ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അവർക്ക് വിറയലും ഭ്രമവും പിടിച്ച്

അവർ കല്ലറ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി; അവർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് ആരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.
9 [അവൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ രാവിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനുശേഷം താൻ ഏഴ് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയ്ക്ക് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി.
10 അവൾ ചെന്ന് അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞുംകൊണ്ടിരുന്നവരോട് അറിയിച്ചു.
11 അവൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നും അവൾ അവനെ കണ്ട് എന്നും അവർ കേട്ടപ്പോൾ വിശ്വസിച്ചില്ല.

ശിഷ്യർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

12 പിന്നെ അവരിൽ രണ്ടുപേർ നാട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അവൻ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി.
13 അവർ പോയി ശേഷമുള്ള ശിഷ്യന്മാരോട് അറിയിച്ചു; അവരുടെ വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല.
14 പിന്നീട് ആ പതിനൊന്നുപേർ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനുശേഷം തന്നെ കണ്ടവരുടെ വാക്ക് വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ഹൃദയകാഠിന്യത്തെയും ശാസിച്ചു.
15 പിന്നെ അവൻ അവരോട്: “നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ.
16 വിശ്വസിക്കയും സ്നാനം

ഏല്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും.
17 വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ അടയാളങ്ങൾ നടക്കും: എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും, അവർ പുതുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കും,
18 അവരുടെ കൈകളാൽ അവർ സർപ്പങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും; മരണകരമായ യാതൊന്നു കുടിച്ചാലും അവർക്ക് ഹാനി വരികയില്ല; അവർ രോഗികളുടെ മേൽ കൈവച്ചാൽ അവർക്ക് സൗഖ്യം വരും” എന്നു പറഞ്ഞു.

19 ഇങ്ങനെ കർത്താവായ യേശു അവരോട് അരുളിച്ചെയ്തശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരുന്നു.
20 അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലായിടത്തും പ്രസംഗിച്ചു; കർത്താവ് അവരോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചും അവരാൽ നടന്ന അത്ഭുതകരമായ അടയാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും പോന്നു.]

മലയാളം ബൈബിള്
The Indian Revised Version Holy Bible in the Malayalam language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Communication Systems

Language: മലയാളം (Malayalam)

Contributor: eBible.org

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

For updates and typo reports, please see FreeBiblesIndia.com or eBible.org.

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022
8b989647-71e9-5be8-9094-ee99e3d6ae08